№ 237. Sroda, 3 (15) Listopada 1871. № 237.

Prenumerata miejscowa:
bez odnoszenia:
Za rok . . . 8 rsr.
„ 6 miesięcy . . 4 „
„ 3 miesiące . . 2 „
„ 1 miesiąc . . — 67 k.
Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata zamiejscowa:
z odsyłką pocztą:
Na rok . . . 10 rsr.
„ 6 miesięcy . . 5 „
„ 3 miesiące . . 2 50 k.
„ 1 miesiąc . . — 84 „

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich; — w St. Petersburgu, w księgarni A. T. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej; — w Moskwie, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK ÓSMY.

Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanaście kopiejek. — Za ogłoszenia od 1-go wiersza do 12-stu, liczy się jak za całe dwanaście wierszy. — Oddzielne numera sprzedają się po 5 kopiejek.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

Kalendarz prawosławny.

We czwartek, 4 (16) listopada, — św. Joanikia i Nikandra.
W piątek, 5 (17) listopada, — św. Hałaktiona i Jony ar.
W sobotę, 6 (18) listopada, — św. Pawła ispow. i Warłaa.

Słońce wsch. o godz. 7 min. 22; zach. o godz. 4 min. 7.

Spostrzeżenia meteorologiczne
dostarczane przez obserwatorjum warszawskie.
Dnia 2 (14) Listopada 1871 r.

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Temper. pow. podług Celsjusza.	Wilgoć %	Kierunek wiatru.
g. 7	760.9	— 1.8	100	spokojnie.
1	762.6	+ 1.2	100	spokojnie.
9	762.7	— 1.7	92	poł.-wschodni.

Kalendarz rzymsko-katolicki.

We czwartek, 4 (16) listopada, — św. Edmunda.
W piątek, 5 (17) listopada, — św. Salomei panny.
W sobotę, 6 (18) listopada, — św. Maksymiljana bis.

Wysokość wody na Wiśle stóp 2 cali 0.

SPIS RZECZY.

* Najjaśniejszy Pan, po przełożeniu przez komitet kaukazki o wstawieniu się Jego Cesarskiej Wysokości Namiestnika kaukazkiego, na dniu 23 lipca r. b. Najwyżej zezwolić raczył na otwarcie w Cesarstwie podpisów dla przyjmowania ofiar dobrowolnych na wzniesienie w mieście Piatigorsku, w gubernji stawropolskiej, pomnika poecie Lermontowowi. Na zasadzie tego Najwyższego pozwolenia, minister finansów polecił izbom skarbowym i zarządom obwodowym, przyjmować w kasach zostających pod zarządem tych władz, ofiary pieniężne jakie będą składane na wzniesienie w mieście Piatigorsku pomnika poecie Lermontowowi i odsyłać sumy składane, co pół roku, do kasy tyfliskiej, która obowiązaną jest zapisywać te sumy do rubryki depozytów departamentu zarządu głównego Namiestnika kaukazkiego i asygnować takowe na jego żądanie.

—

* *Warszawska Kasa Oszczędności* wraz z kantorem pomocniczym w gmachu szkolnym za kościołem św. Aleksandra przy Alei Belwederskiej pomieszczonym, w tygodniu upłynionym do dnia 31 Paździer. (12 Listopada) r b. włącznie, wydała książeczek nowych 73, na które, tudzież na dawniejsze w 425 wnioskach, złożono rub. sr. 7,674 kop. 45. Na żądanie 142 uczestników (prócz procentu rub. sr. 54 kop. 5½ należnego za rok bieżący od całkowitych odbiorów) wypłaciła rub. srebr. 6,669 kop. 16 i umorzyła książeczek 26; przeto uczestników 21,906, posiada kapitał rs. 884,358 kop. 79½.

Wiadomości krajowe.

* Korespondent z powiatu opoczyńskiego, w gubernji radomskiej, pisze w listopadzie do *Gazety Rolniczej*: Niezwykły od niejakiego czasu brak robotnika w czasie żniw, staje się powodem rozpowszechnienia żniwiarek, które dziś, już znacznie udoskonalone, oddają ziemiaństwu znaczne usługi. Tak, między innemi, w dobrach Staszowskich hr. Adama Potockiego zakupiono w tym roku 8 żniwiarek, które z największem zadowoleniem funkcjonowały. Żniwiarki te z fabryki Hornsby and Sons, samoodkładające, są najwięcej w tutejszej okolicy rozpowszechnione, na co też rzeczywiście zasługują. Widziałem np. jęczmień zupełnie koniczyną przerośnięty, przytem całkiem zwalony, tak, że najzręczniejszy kosiarz nie byłby w stanie nic uciąć, sierpem zaś wyszłoby na mórg najmniej ludzi 12,—który żniwiarka położyła; wprawdzie ścierń nie była równa, ale też lepszej roboty przy tak powalonym zbożu nie było można żądać. Robota szła wolno, nie wycinała bowiem więcej jak 3½—4 morgów na dzień, ponieważ co kilkanaście kroków wypadało stawać dla odczyszczenia ciągle zapychających się grabek. Znaczną przeszkodą w użyciu żniwiarki są wązkie zagony, których się jeszcze tak uparcie trzymają; brak rąk do żniwa zmusi z czasem gospodarzy wiejskich do zarzucenia zagonów, a przejścia do płaskiej orki, chociaż tylko dla tego, aby zrobić wygodniejszem użycie tej maszyny. Starano się tu i owdzie przejść do uprawy płaskiej, lecz że się to bardzo często nie udawało, wrócono więc do wązkich zagonów. Każdemu gospodarzowi wiadomo, jak wiele pracy mechanicznej i czasu wymaga wyrównanie roli po zagonach, co nie w każdym czasie da się wykonać. Z najmniejszą stratą czasu i kapitału przechodzi się w szerokie płaskie składy po roślinach okopowych, po mięszankach, mianowicie zbieranych na zielono, a w końcu w ugorze. Z przejściem do płaskich a szerokich składów, należy równocześnie porzucić i siew pod skibę, mający przy uprawie zagonowej jakie takie uzasadnienie, ponieważ przy tychże nie zachodzi niebezpieczeństwo za głębokiego przyorania ziarna; przy szerokich składach siew pod skibę wymaga nadzwyczajnej akuratności w orce, a o tę u naszego robotnika bardzo jest trudno. W każdym jednak razie, gdzie nie ma wprawnego oracza, lub kto nie ma ochoty dopilnować i wyrobić sobie porządnego robotnika, ten niechaj lepiej zostanie przy wązkiej uprawie, przy której źle i niestarannie wykonana robota nie tyle zaszkodzi. Przy przejściu w szerokie składy wystrzegać się jednak należy równoczesnego pogłębienia warstwy ornej, chociażby i ilość gnoju była wystarczającą.

Z innych gubernij.

* O pobycie Najjaśniejszego Pana i Wielkiego Księcia Włodzimierza Aleksandrowicza, 24 października w Odesie, podaje dziennik *Odesk. Wiest.* następujące szczegóły: Jego Cesarska Mość w towarzystwie Jego Cesarskiej Wysokości, raczył przybyć do Odesy z Liwadji na Cesarskim jachcie „Tigr" o godzinie 1-ej z południa, i na przystani Kwarantannowej, w prześlicznie urządzonym pawilonie był przyjmowany przez wyższych urzędników władz wojskowych, cywilnych i sądowych, przedstawicieli miasta i szlachty chersońskiej. Jego Cesarska Mość raczył łaskawie przyjąć doręczone mu przez prezydenta miasta Odesy w imieniu gminy miejskiej chleb i sól, zaszczycił przyjęciem i powitaniem przedstawicieli szlachty gubernji chersońskiej, którzy zjechali się do Odesy i doręczyli także Najjaśniejszemu Panu chleb i sól, na złotym półmisku artystycznej roboty Sazikowa. Tymczasem gęsta masa ludu wydawała nieumilkające pełne zapału okrzyki, pośród których dawał się słyszyć wykonany przez orkiestrę hymn narodowy. Z przystani Jego Cesarska Mość raczył udać się, w towarzystwie głównego naczelnika kraju wzdłuż ulicy Przymorskiej przez zjazd Wojskowy, ulice Przystaniową i Deribasowską do katedry. Na całej tej drodze ogromny tłum ludu głośnemi oznakami wyrażał swą nieudaną radość na widok swego Monarchy. W katedrze Jego Cesarska Mość był przyjmowany przez najprzewielebniejszego Dymitra, arcybiskupa chersońskiego i odeskiego, który odprawił solennie dziękczynne nabożeństwo. Z katedry, Najjaśniejszy Pan wraz z Wielkim Księciem raczył przybyć do pałacu. Następnie Jego Cesarska Mość, raczywszy przyjąć przy balkonie wartę honorową, udał się do wewnętrznych apartamentów. W pałacu, w sali przyjęć, mieli szczęście przedstawiać się Jego Cesarskiej Mości przedstawiciele szlachty, ziemstwa i główniejszych portów noworosyjskiego kraju, którzy się tu zjechali, oraz przedstawiciele miasta Odesy. Najstarszy z nich, jekaterynosławski gubernjalny marszałek szlachty, jenerał-major Strukow, w imieniu całej deputacji, w krótkiej, ale przejętej uczuciem patrjotycznem mowie, miał szczęście złożyć do stóp Jego Cesarskiej Mości pełne zapału powitanie wszystkich stanów kraju, z powodu przywrócenia naturalnych praw Rosji do morza Czarnego. Gorące to powitanie Najjaśniejszy Pan raczył zaszczycić odpowiedzią. Odwiedziwszy potem odeski instytut panien szlacheckich i jej wysokość księżnę E. K. Woroncowowę, Najjaśniejszy Pan powrócił do pałacu, gdzie o godzinie trzeciej po południu Najdostojniejsi Goście raczyli zasiąść do obiadu, na który zaproszone były osoby, które miały szczęście przedtem przedstawić się Jego Cesarskiej Mości.

Po skończeniu obiadu, o godzinie piątej po południu, Najjaśniejszy Pan raczył udać się z pałacu przez zjazd Wojskowy do kolei żelaznej, przy kaplicy bulwaru, gdzie stał pociąg Cesarski. Ogromny tłum ludu na bulwarze, schodach bulwarowych i najbliższych ulicach żegnał odjazd Najjaśniejszego Pana głośnemi okrzykami „hura," które jeszcze długo rozlegały się w w ślad za oddalającym się pociągiem. Jednocześnie rozlegały się dźwięki, wykonanego przez liczny chór śpiewaków, ulubionego hymnu narodowego, tak żywo harmonizującego z życzeniami na drogę swemu Monarsze, ze strony uszczęśliwionego przez Niego ludu. Przez cały pięciogodzinnny czas pobytu w Odesie Jego Cesarskiej Mości, całe miasto było w niezwykłym ruchu: ulice Deribasowska, Jekateryninska, Przystaniowa, plac Katedralny, Bulwarowa i inne przez które przechodziła droga Najdostojniejszych Gości, były przyozdobione różnokolorowemi flagami i dywanami, girlandami i transparentami. Ku wieczorowi w porcie i na bliższych od niego schodach były zapalone ognie i ludność miasta, uszczęśliwiona odwiedzinami Wysokiego Gościa, długo jeszcze przechadzała się po ulicach.

—

* Wychowanie publiczne. Korespondent z Helsingforsu pisze do *St.-Peterb. Wied.*, że obchodzona była 23-go października pierwsza rocznica otwarcia tamecznego gimnazjum ruskiego. Uroczystość ta rozpoczęła się od liturgji św. w katedrze prawosławnej, na której znajdowali się uczniowie gimnazjum, oraz uczniowie i uczennice szkół otwartych przy tem gimnazjum. Po ukończeniu liturgji św., zgromadzili się oni wszyscy w lokalu gimnazjalnym na nabożeństwo dziękczynne, odprawione w obecności jenerał-gubernatora Finlandji hr. Adlerberga, wice-kanclerza uniwersytetu aleksandrowskiego senatora barona Kohtena, członków rady kuratorskiej szkół ruskich, oraz rodziców i krewnych uczniów. Po ukończeniu nabożeństwa, hrabia Adlerberg miał mowę, w której wynurzył wdzięczność dyrektorowi i nauczycielom za ich gorącą gorliwość, połączoną ze znajomością rzeczy, dzięki czemu gimnazjum doszło w ciągu jednego roku do trwałej organizacji i wykazało rezultata pomyślne. P. Bielawski, dyrektor gimnazjum, odczytał sprawozdanie z działalności gimnazjum za pierwszy upłyniony rok szkolny. Ze sprawozdania tego okazuje się, że większość uczniów, którzy weszli do gimnazjum, władała źle językiem ruskim, zarówno piśmiennym, jak i potocznym, i że ta okoliczność, wyłącznie miejscowa stawiała znaczne trudności w wykładzie nie tylko języka ruskiego, lecz innych także przedmiotów. Powiodło się przezwyciężyć te trudności, dzięki jedynie wspólnym usiłowaniom wszystkich nauczycieli, którzy urządzili w ciągu pierwszych trzech miesięcy po otwarciu gimnazjum, lekcje wieczorne pomocnicze. W roku ubiegłym gimnazjum liczyło 68 uczniów; z tych 8 ubyło z powodu rozmaitych okoliczności domowych. W tym roku weszło do gimnazjum 26, tak, iż liczba uczniów tego zakładu wynosi obecnie 86, podzielonych na 4 klasy w następującym stosunku: w klasie przygotowawczej 14, w 1-ej klasie 35, w 2-ej 25 i w 3-ej 12. Po sprawozdaniu z działalności gimnazjum, dyrektor odczytał sprawozdanie o stanie dwóch szkół, mezkiej i żeńskiej, które noszą tu nazwę ludowych. Pierwsza z nich, korzystająca z praw szkoły powiatowej, składa się z dwóch klas, wyższej i niższej, w których uczy się 72 uczniów. W szkole żeńskiej pobierało naukę w roku ubiegłym 80 dziewcząt. Po odczytaniu sprawozdania, rozdano uczniom gimnazjum nagrody. Z liczby sześciu nagród, trzy stały się udziałem dzieci żołnierskich, którym, jak powiadają, wstęp do gimnazjum ma być dla jakichś powodów utrudniony. O godzinie 3-ej dane było, w miejscowym teatrze ruskim, bezpłatne dla wszystkich uczniów przedstawienie, zakończone obrazem i hymnem „Boże Cesarza chroń."

—

* Szkoły rzemieślnicze. — Na posiedzeniu ogólnej rady miejskiej petersburgskiej 21 września 1871 roku, odczytany został reskrypt Jego Cesarskiej Wysokości Cesarzewicza Następcy tronu do prezydenta miasta, treści następującej: „Mikołaju Iwanowiczu. Rada

Kwestje społeczne ruskie.

(PRZEGLĄD PERJODYCZNY).

Najem osobisty (*St. Peterb. Wied.* NN. 290, 291, 295; *Rus. Mir* Nr. 55). — Prawo południowo-amerykańskie o pijaństwie (*Wiecz. Gaz.* N. 292). — Produkcja maszynowa (*Rus. Mir* Nr. 49). — Kredyt ludowy (*Wiecz. Gaz.* N. 285). — Komunikacja bezpośrednia na drogach żelaznych (*St. Peterb. Wied.* N. 296). Zagraniczny napływ i odpływ ludności w Rosji w r. 1870 (*Wiecz. Gaz.* N. 292).—Instytucje ziemskie (*Wiestn. Europy* N. 11 i *St. Peterb. Wied.* N. 295).

Dzieje polityczne Europy zachodniej rozwijały się, jak wiadomo, pod wielu względami na drodze odrębnej, różnej od naszej, i różnica ta odbiła się bardzo dotykalnie na naszych stosunkach gruntowych. Ludność szczepów łacińsko germańskich, ścieśniona na niewielkich przestrzeniach, wyrobiła u siebie zawczasu i rozwinęła do rezultatów ostatecznych system osobistego, dworskiego posiadania ziemi, wiodący z jednej strony do zaprowadzania majoratów czyli ordynacij, z drugiej zaś strony, do podziału gruntów na cząstki jak najdrobniejsze. Przeciwnie zaś, na naszych równinach bez granic, w obec niemożności dla pojedyńczego człowieka opanowania niesłychanego ogromu natury dziewiczej, trzyma się mocno system władania ziemią przez całe gminy. Własność gruntowa posiada jakąś władzę attrakcyjną. Dopóki jest obfitość gruntów, ludzie rozstają się z niemi niechętnie dla innych zatrudnień. Z powodu braku gruntów, ludność bezrolna Europy zachodniej poprzesiedlała się do miast i utworzyła liczną klasę najemnych robotników i rzemieślników. Ztąd pochodzi, że ludność miejska wynosi w Anglji ¾ części całej ludności kraju. Rząd ochraniając interesa klasy robotniczej, wskazywał stale i szczegółowo, ile sił najmujący wymagać może od najemnika i jakie mają być ich stosunki wzajemne. Gdzie prawo nie określało takich stosunków, tam zwyczaj zaprowadzał takowe. W Rosji, przewaga rolnictwa nad produkcją fabryczną, obwarunkowała rozwinięcie prawodawstwa dotyczącego robotników. Państwo nie mięszało się do tych stosunków, które podług dokładnego wyobrażenia o umowie, powinny być określane za pomocą wzajemnego pomiędzy stronami porozumienia. Obudzenie się wszystkich sił społecznych, wyprowadziło pracę osobistą na widownię rozleglejszą, kupno i sprzedaż pracy, mające swój wyraz w najmie osobistym, wymagało uregulowania odpowiedniejszego potrzebom tegoczesnym i nakreślenia nowych przepisów co do najmu osobistego. Nowe te przepisy były przedmiotem głównym zastanawiania się gazet petersburgskich w zeszłym tygodniu.

Pod pojęciem o najmie osobistym, rozumieć należy korzystanie osobiste z sił intellektualnych lub fizycznych człowieka za pewne umówione wynagrodzenie. W zwykłym języku, nazwa ta oznacza kupno i sprzedaż pracy w celu handlowym lub przemysłowym i najem usługi domowej. Autorowie ekonomji politycznej odróżniają ściśle służbę domową od innych robót, nazywając pracę pierwszej nieprodukcyjną (patrz J. St. Mill. t. I, str. 389 i następne). Pod względem społecznym, zachodzi większa jeszcze pomiędzy niemi różnica. Robotnik nie znajduje się właściwie w tak blizkich z najmującym stosunkach, które czynią ze sługi więcej niż zwyczajnego najemnika, coś w rodzaju członka rodziny, *domownika*. Ztąd pochodzi, że określenie stosunku robotnika do najmującego, przedstawia daleko mniej trudności, aniżeli określenie stosunku sług, pod którym to względem pozostawić wypada nie jedno wpływowi zwyczaju i dojrzałości stosunków społecznych. O ile zasada zwyczajowa ważna jest co do stosunku sług do gospodarzy, o tyleż doniosłą jest zasada prawa co do stosunków pomiędzy robotnikiem i najmującym.

Te stosunki pomiędzy najmującym i najemnikiem odznaczały się przez długi czas niedokładnością. Nowe przepisy zezwalają zarówno na ustną, jak i spisaną formę umów. Zwrócono uwagę na to, ażeby forma umowy na piśmie określała dokładnie zobowiązania wzajemne stron. Cel ten ma być osiągnięty przez zaprowadzenie książeczek robotniczych, do których zapisywane będą warunki najmu, wysokość zapłaty, tudzież kar pieniężnych za zaniedbywanie się w robocie i t. d. Książeczka taka ma znajdować się u najmującego za podpisem robotnika, który mieć będzie natomiast podpisaną przez najmującego książeczkę rachunków, do której zapisywane będą wypłaty pieniędzy, wydzielanie ordynarji, kary za zaniedbywanie się w pracy i za szkody zrządzone. Kary takie mają być zapisywane do książeczki *nie później jak we trzy dni po wydarzeniu*. Opóźnianie się w wypłacie robotnikowi jego należności, lub zatrzymywanie takowej do terminu najmu, ma pociągać za sobą egzekwowanie od najmującego podwójnej zapłaty za cały czas opóźnienia się w uiszczeniu. Za niestawienie się robotnika do roboty, ma on płacić karę w stosunku dwa razy większym od zapłaty dziennej, samowolne zaś odejście daje najmującemu prawo do żądania na drodze sądowej wynagrodzenia za stracone korzyści, oraz do żądania, ażeby zmuszono robotnika do powrotu do pracy i ażeby ukarano go aresztem do trzech tygodni. Przepisy projektowane stanowią, że najmujący, który podaje siebie podstępnie za niewypłacalnego i który pozostawia przeto robotników niezaspokojonych, ma ulegać, na równi z bankrutem podstępnym, pozbawieniu wszelkich praw szczególnych i zesłaniu na mieszkanie do Syberji. Za złe żywienie robotników i sług, lub też za bezwstydne i gorszące postępowanie z najemnikiem, najmujący może ulegać karze do 100 rubli srebr., lub aresztowi do jednego miesiąca; ulega on karze do 50 rubli za umieszczenie robotników w ciasnym lokalu, za utrzymywanie tegoż lokalu w złym stanie i za przeznaczanie na noclegi izb wspólnych dla robotników płci męzkiej i żeńskiej; najmujący płaci karę w wysokości od 25 do 100 rubli, wrazie naruszenia przez niego przepisów dotyczących urządzania szpitali, oraz za nieprzestrzeganie przepisów co do leczenia robotników i za niedostarczanie im możności do korzystania z łaźni. Co się tyczy wieku osób, włączono nowy warunek. Podług zbioru praw cywilnych, tylko pełnoletni mogą zawierać umowę o najem. Podług nowych zaś przepisów, osoby które doszły do 17-go roku wieku, uważane są jako pełnoletnie dla zawierania umowy o najem. Dzieciom mającym mniej jak 12 lat wieku, nie dozwala się najmu do roboty lub usługi. Niepełnoletni od 12 do 14 lat, mogą być używani do roboty na fabrykach, we dnie nie więcej jak przez 8 godzin, w nocy zaś nie więcej jak przez 4 godziny na dobę; od 16 do 17 lat, nie więcj jak 10 godzin na dobę. U majstrów rzemieślniczych, uczniowie mogą pracować od 6 do 10 godzin, stosownie do wieku i do tego, czy chodzą do szkoły. Dawne przepisy dla umowy w przedmiocie oddawania do nauki, zamierzono zmodyfikować i uzupełnić nowemi przepisami. Nowe przepisy zabraniają karać cieleśnie uczniów i stanowią, że majster winny pod tym względem, ulega odpowiedzialności przed sądem. Przepis stanowi że umowa co do oddania do nauki nabywa zupełną moc obowiązującą dopiero po upływie sześciu miesięcy od daty zawarcia takowej: termin ten ustanowiony został w celu dania majstrowi i uczniowi możności poznania się wzajemnego. Wrazie sprawy o niezapłacenie pensji, obowiązek dowiedzenia, że takowa została zapłaconą, należy do najmującego. Projektowane jest oddanie sporów co do najmu robotników i sług w stolicach pod juryzdykcję policji. Główna przeszkoda do oddania tych spraw pod juryzdykcję sędziów pokoju zależy, zdaniem projektu przepisów, na przeciążeniu tych sędziów sprawami bieżącemi;

miasta St.-Petersburga, na ogólnem posiedzeniu 28 maja r. b., zatwierdziła propozycją [...]szą względem bezpłatnego ustąpienia na rzecz Mo[...] ochrony biednych dzieci ośmiu placów gruntu miejskiego pod zabudowanie domu. Oceniając pożytek zakładu przeznaczonego dla wychowania sierot na uczciwych służących i uczciwych uzdolnionych rzemieślników, ze szczególnem zadowoleniem dowiedziałem się o ofierze miasta, w której przyjęliście gorący udział, i proszę was oświadczyć odemnie gminie miejskiej najżywszą Mą wdzięczność za czyn, skutkiem którego ten pożyteczny i filantropijny zakład może z czasem w większych rozmiarach zaspokoić naglące potrzeby tutejszej ludności." Następnie rozpatrzone były między innemi: 1) sprawozdanie szczególnej komisji, która zaproponowała dla upowszechnienia ukształcenia rzemieślniczego między ludnością stolicy, aby nie zakładając oddzielnej szkoły rzemieślniczej miejskiej, wyznaczyć rocznie po 25,000 rub., i na ten fundusz umieszczać dzieci biednych obywateli stolicy, szczególniej z pomiędzy tych którzy ukończyli skutecznie kurs nauk w szkołach elementarnych miejskich, dla wyuczenia rzemiosł w istniejących w stolicy szkołach rzemieślniczych i u prywatnych rzemieślników, pod nazwą pensjonarzy miejskich na pamiątkę Cesarzewicza Mikołaja Aleksandrowicza; 2) relacja członka N. Bykowa, który skreślając przegląd szkół rzemieślniczych zachodniej Europy i zbijając przytoczone w sprawozdaniu komisji dowody i wnioski, dowodzi potrzebę i pożytek założenia oddzielnej szkoły rzemieślniczej, z wyłożeniem na to całego funduszu 25,000 rub.; 3) nadesłane przez członków, w liczbie 14 osób, oświadczenie na piśmie, że proponowany przez oddzielną komisję sposób rozwinięcia ukształcenia rzemieślniczego nie tylko nie zgadza się z uchwałą gminy miejskiej, zapadłą w r. 1865, która wyrzekla, aby na pamiątkę spoczywającego w Bogu Cesarzewicza Mikołaja Aleksandrowicza założyć szkołę rzemieślniczą. ale nie może przynosić ludności stolicy tej nawet korzyści, jakiej ma prawo gmina miejska oczekiwać od wyłożenia tak znacznej sumy, a przeto, jeżeli gmina miejska nie jest w możności w obecnym czasie urządzić szkoły rzemieślniczej, to w każdym razie byłoby pożyteczniejszem i odpowiedniejszem celowi całkowity fundusz 25,000 rubli przeznaczyć na coroczne wsparcie jednego jakiegokolwiek zakładu naukowego, który przedstawiałby pewną pod każdym względem gwarancję i przyjął na się uorganizowanie dla miasta szkoły rzemieślniczej, ze ścisłem zachowaniem wszelkich wymagań naukowych i wychowawczych, i 4) odezwa prezesa rady zostającego pod opieką Jego Cesarskiej Wysokości Cesarzewicza Następcy Tronu Domu opieki biednych dzieci, adresowana do prezydenta miasta, w której książę Meszczerski wyraża co następuje: „Jego Cesarska Wysokość Cesarzewicz Następca, powziąwszy wiadomość, że gmina miejska petersburgska postanowiła podnieść kwestją o urzeczywistnieniu wydanego przez nią w roku 1865 i przez Najjaśniejszego Pana Najwyżej zatwierdzonego postanowienia względem założenia na pamiątkę spoczywającego w Bogu Cesarzewicza Mikołaja Aleksandrowicza szkoły rzemieślniczej, niemniej o tem, że komisja, której polecone było rozpatrzenie tego interesu, zaopinjowała, że z powodu braku środków gmina miejska nie może podjąć się pobudowania szkoły rzemieślniczej, a proponuje aby asygnowane na utrzymanie tejże 25,000 rub. rocznie, rozdawane były istniejącym w mieście szkołom rzemieślniczym i rzemieślnikom, dla wychowania pensjonarzy imienia ś. p. Cesarzewicza Mikołaja, raczył mi zlecić upraszać pana, abyś przełożył gminie miejskiej, czy nie uzna możności uwzględnić dołączone tu w krótkiej relacji wnioski w powyższej kwestji. Jego Cesarskiej Wysokości zarówno jest drogiem urzeczywistnienie pięknego pomysłu, aby nakoniec stolica nasza miała szkołę rzemieślniczą, odpowiednią jej potrzebom, a zarazem połączenie z tą prawdziwie filantropijną sprawą drogiego imienia spoczywającego w Bogu najdostojniejszego brata Jego. Dla tego więc zamierzając z oddziału chłopców domu opieki biednych dzieci, zostającego pod bezpośrednią protekcją Jego i zawiadywaniem, utworzyć zakład wychowawczy rzemieślniczy, Jego Cesarskiej Wysokości byłoby nader przyjemnie, gdyby gmina miejska zechciała zamierzoną przez siebie dobrą sprawę połączyć ze sprawą domu opieki biednych dzieci w jedną nierozdzielną całość, z zastrzeżeniem, aby Jego Cesarska Wysokość i rada domu opieki przyjęli na się pobudowanie szkoły rzemieślniczej, a gmina miejska petersburgska, z swojej strony, przyjęła na się udzielanie na jej utrzymanie takiej części, jaka będzie odpowiadać ilości pensjonarzy, rocznej sumy 25,000 rubli, którą komisja ma zamiar rozdawać w różne ręce na wychowanie pensjonarzy Cesarzewicza Mikołaja. Z dołączonych wniosków gmina miejska przekonać się może o szerokich rozmiarach projektowanej szkoły, bo obok stałego zamiaru uchylenia wszelkiego zbytku, Jego Cesarska Wysokość pragnie, aby naglące potrzeby stolicy co do ukształcenia rzemieślników zaspokojone były w projekcie jak najdokładniej. Skoro taki jest cel proponowanego projektu, można się więc spodziewać, że uwzględniając takowy gmina miejska odezwie się przychylnie na propozycją przejętą wyłącznie pragnieniem zapewnienia sprawie, z którą połączone są niezawodna korzyść miasta i drogie imię spoczywającego w Bogu Cesarzewicza Mikołaja, największego i najtrwalszego powodzenia". W pomienionej zaś wyżej relacji wyrażono: 1) Rada domu opieki biednych dzieci, zostającego pod protekcją Jego Cesarskiej Wysokości Cesarzewicza Następcy Tronu, podejmuje się pobudować, po wyjednaniu na to należnego pozwolenia, w ciągu dwóch lat, licząc od maja roku przyszłego, szkołę rzemieślniczą wielkich rozmiarów, na 250—350 pensjonarzy; 2) rada domu opieki biednych dzieci, korzystając z tego, że z rozkazu Jego Cesarskiej Wysokości Cesarzewicza Następcy Tronu, poleconem zostało prezesowi rady zapewnienie szkole rzemieślniczej, w pierwiastkowym jego projekcie, najlepszego składu osób do zarządzenia zakładem, i nauczycieli, i że dyrektor i główni nauczyciele już wezwani zostali przez prezesa z pomiędzy profesorów wyższej szkoły realnej i szkoły rzemieślniczej w Pradze, ma możność zaopatrzenia szkoły rzemieślniczej potrzebną zwierzchnością i liczbą nauczycieli. 3) Taka szkoła rzemieślnicza zaprojektowana do pobudowania, miałaby 4-ry główne oddziały: 1) oddział klasy przygotowawczej na 30—50 pensjonarzy; 2) komplet pensjonarzy od 350 do 400 chłopców dla całkowitego kursu szkoły rzemieślniczej; 3) oddział uczni przychodnich dla słuchania lekcij i do robót praktycznych, jako półpensjonarzy i eksternów z opłatą i bez opłaty, i 4) oddział przytułku niedzielnego dla rzemieślników pracujących cały tydzień u swych majstrów, i przychodzących w dni niedzielne do tego przytułku dla słuchania lekcij religji, dla rysunków, gimnastyki i zabaw, i dla czytania. 4. Zarząd szkoły rzemieślniczej, pod główną i bezpośrednią władzą Jego Cesarskiej Wysokości Cesarzewicza Następcy Tronu, poruczony byłby radzie domu opieki biednych dzieci, jako oddział tego domu, w którymby zasiadali: w charakterze starszego członka—prezydent miasta, a w charakterze członków rady—pewna liczba deputowanych z gminy miejskiej. 5. Szkoła rzemieślnicza nosiłaby nazwę: „Szkoły rzemieślniczej Cesarzewicza Mikołaja". 6. Rada miejska asygnowałaby na utrzymanie pensjonarzy Cesarzewicza Mikołaja te 25,000 rub., które ona zamierza przeznaczyć na utrzymanie proponowanej przez nią szkoły rzemieślniczej Cesarzewicza Mikołaja. Prócz tych 25,000 rub., rada domu opieki miałaby możność asygnowania na utrzymanie szkoły rzemieślniczej 12,000 do 15,000 rub. Tym sposobem zabezpieczona funduszem 40,000 rubli rocznego utrzymania szkoła rzemieślnicza mogłaby pod wszelkiemi względami odpowiedzić swemu celowi. 7. Gmina miejska mogłaby wnieść do budżetu swych wydatków 25,000 rub. na ukształcenie rzemieślników począwszy od roku 1872, z warunkiem, aby te 25,000 w latach 1872 i 1873 przeznaczone były w pomoc radzie domu opieki biednych dzieci na pobudowanie gmachu szkoły rzemieślniczej, wymagające bardzo znacznego nakładu—od 200,000 do 250,000 rub. podług przybliżonego wyrachowania. 8. Z powodu naglącej potrzeby takiego zakładu wychowania rzemieślników w stolicy, z jednej strony, a z drugiej—opracowania ustawy szkoły rzemieślniczej i wszelkich kwestij mających ścisły związek z wykonaniem projektu — zaraz, skoro nastąpi na tę propozycję zgoda gminy miejskiej i uchwała jej w tej mierze będzie zatwierdzona, utworzyć pod prezydencją prezesa rady domu opieki biednych dzieci, komisję z różnej liczby członków rady miejskiej petersburgskiej i rady domu opieki biednych dzieci, z zastrzeżeniem, aby wszelkie opinje i prace komisji przechodziły za pośrednictwem prezesa pod decyzję i zatwierdzenie Jego Cesarskiej Wysokości Cesarzewicza Następcy Tronu. Zgromadzenie rady miejskiej, biorąc na uwagę, że zaproponowane przez radę domu opieki biednych dzieci urządzenie w St. Petersburgu szkoły rzemieślniczej, na zasadach wyłuszczonych w zakomunikowanej przez prezesa rady relacji, nietylko w zupełności urzeczywistnia myśl gminy miejskiej o niezbędnej potrzebie rozwinięcia prawidłowego ukształcenia rzemieślniczego między ludnością stolicy, a zarazem podaje możność dopełnienia wynurzonego jeszcze dawniej przez radę miejską życzenia, aby pierwsza szkoła rzemieślnicza poświęcona była pamięci spoczywającego w Bogu Cesarzewicza Mikołaja Aleksandrowicza, uchwaliło: *a)* wyznaczony z dochodów miejskich na rozszerzenie ukształcenia rzemieślniczego w stolicy fundusz 25,000 rubli wypłacać co rok do dyspozycji rady domu opieki biednych dzieci, na utrzymanie w projektowanej szkole rzemieślniczej miejskich pensjonarzy imienia spoczywającego w Bogu Cesarzewicza Mikołaja Aleksandrowicza; *b)* wypłatę tej sumy rozpocząć od roku 1872, z zastrzeżeniem, aby przypadające za ten i 1873 rok pieniądze obrócone były, jako pomoc od miasta, na pobudowanie potrzebnego dla tej szkoły gmachu; *c)* upraszać rady domu opieki biednych dzieci, aby po sporządzeniu dla szkoły szczegółowego programu, takowy przed stanowczym zatwierdzeniem zakomunikowany był gminie miejskiej. (*Gon. Urzęd.*)

—

* Wykształcenie techniczne. Korespondent moskiewski *Gołosa* podaje ciekawe wiadomości o powstałem w Moskwie, przed dwoma laty „towarzystwie rozszerzania wiadomości technicznych." Rozpoczęło ono swą działalność przez otwarcie klas niedzielnych rysunku technicznego oraz szkoły żeńskiej rzemieślniczo-naukowej. W Moskwie można liczyć do 700 sporych fabryk, bez wątpienia więc o dobrych rysowników musi być popyt, a nawet dość znaczny. Nie posiadając wielkich funduszów, towarzystwo wyjednało u kuratora okręgu naukowego moskiewskiego pozwolenie na otwarcie klas niedzielnych rysunku technicznego w lokalach szkół powiatowych i parafialnych, wolnych w dni niedzielne. Uczniowie w klasach tych uczą się darmo, a za lekcje nauczycielom — w jednych klasach płacą osoby prywatne ofiarodawcy, w pozostałych zaś towarzystwo przyjęło koszt na siebie. Obecnie w rozmaitych miejscowościach Moskwy istnieje do 10 klas, mających do 400 uczniów. Szkoła żeńska rzemieślniczo-naukowa, zostająca teraz pod zawiadywaniem towarzystwa, założona przed 4 laty była, przez p. Semiczewowę, żonę pierwszego prezesa towarzystwa. Przed półtora rokiem szkoła przeszła do towarzystwa. Na ulepszenie jej obrócono 1,000—1,500 rub. przesłanych towarzystwu przez redakcję *Sowremiennych Izwiestij*, która zebrała te pieniądze na urządzenie szkoły rzemieślniczo-naukowej. Wykład w szkole uorganizowany jest prawidłowo i zajmuje 2—3 godzin dziennie; następnie dziewczęta zajmują się szyciem bielizny i na zamówienia, otrzymywane przez szkołę w dość znacznej ilości. Nauczanie w tej szkole jest płatne; 120 rub. rocznie, za kobietę przemieszkującą w szkole. Przed półtora roku czyli też nieco dawniej, otwartą została pracownia naukowa ślusarska, która teraz już wyrabia dość skomplikowane machiny. Obecnie towarzystwo krząta się nad zatwierdzeniem ustawy szkoły, urządzonej z funduszu kupca 1-ej gildji And. Mich. Postnikowa przy jego zakładzie wyrobów srebrnych. Szkoła ta będzie się znajdowała pod zawiadywaniem towarzystwa. Celem szkoły jest—kształcenie majstrów specjalności w sztuce złotniczej, z początkami elementarnych wiadomości ze sztuk pięknych, a zarazem podanie sposobności dzieciom biednych rodziców, majstrów i robotników, zostających przy fabrykach, otrzymania bezpłatnie początkowego ogólnego i technicznego wykształcenia. Oprócz tego towarzystwo zamierza urządzić w powiatach gubernji moskiewskiej, przy spółdziałaniu fabrykantów miejscowych, kilka szkół technicznych, a w Moskwie — skład wyrobów włościańskich (wyroby drobnego przemysłu fabrycznego). Przy towarzystwie istnieją trzy oddziały: 1) *uczony*, przy którym znajduje się bióro informacyjne; do tego bióra udają się właściciele zakładów i fabrykanci po objaśnienia i informacje w różnych oddziałach technologji; tam udzielają się rady, uskuteczniają analizy, układają wzory kosztorysów zakładów i fabryk. W roku bieżącym oddział uczony przedsiębierze szereg odczytów o obrabianiu lnu. Kilka osób z grona członków (około 10) podjęło się pracy odczytów o lnie: jeden — o lnie z punktu zapatrywania się gospodarczo-wiejskiego, drugi — o budowie włókna lnianego, trzeci — o moczeniu i miądleniu lnu i t. d.; 2) oddział *naukowy* założony został w kwietniu; regularne jednak posiedzenia takowego rozpoczęły się dopiero we wrześniu. Obecnie przez oddział ten opracowany został programat dla otworzyć się mającej z nowym rokiem szkoły niższej dróg żelaznych, a opracowywa się programat niższej technicznej szkoły ziemskiej. urządzanej w Twerze z funduszów ofiarowanych, jak się zdaje, przez jednego z kupców twerskich. Fabrykant moskiewski Sergjusz Wasilewicz Goniaszin prosił towarzystwo o okazanie mu poparcia w urządzeniu przy fabryce sukna (na polu Dziewiczem) odczytów niedzielnych dla robotników. Oddział naukowy wypracował programat pierwszych 7 próbnych odczytów (o atmosferze i niektórych zjawiskach, w niej odbywających się, o parze i jej działaniu, o Piotrze Wielkim, z powodu jego jubileuszu i mającej się odbyć wystawy politechnicznej, o trawieniu pokarmów i krążeniu krwi, o oddychaniu człowieka i t. d.) Przy odczytach będą okazywane rysunki modeli i wyobrażenia rozmaitych przedmiotów przy pomocy latarni Dubosc'a; 3) oddział *fotograficzny*, otwarty nie dawniej jak miesiąc temu: celem jego jest—pomagać opracowywaniu i rozszerzaniu wiadomości ze sztuk i technicznych, odnoszących się do fotografji. Zamierzane jest urządzenie laboratorjum dla wystawy preparatów fotograficznych, otrzymywanych za drogą cenę z zagranicy. Oprócz tego zamierzają urządzić naukową pracownię fotograficzną. Towarzystwo techniczne liczy 746 członków. Od stycznia projektują wydawać pod redakcją R. A. Krubera, co miesiąc, w obszerności dwóch podwójnych arkuszy drukowanych, czasopismo „*Politechniczny Wiestnik.*"

—

* Dobroczynność. Przy nowgorodzkim damskim komitecie towarzystwa opieki nad rannymi i chorymi wojownikami organizuje się Jekaterinińskie zgromadzenie siostr miłosierdzia, na pamiątkę spoczywającej w Bogu Cesarzowej Katarzyny Wielkiej.

* W zesz. październikowym „Wiad. st.-pet. miejsk. Ogólnej Dumy" wydrukowano sprawozdanie komitetu, utworzonego dla rozklasyfikowania i opieki żebraków za r. 1870. Działalność tego komitetu, jak wiadomo, skierowaną została ku temu, aby o ile możności zmniejszyć żebractwo, jako rzemiosło, wśród biedniejszej klasy ludności stołecznej. Z d. 1-m stycznia 1870 r., w zarządzie komitetu znajdowało się 354 żebraków (134 mężczyzn i 220 kobiet), o 114 mniej aniżeli w roku zeszłym. W sprawozdaniu powiedziano, że żebracy ci nie byli pomieszczeni przez komitet dla tego, że około dwóchset z nich oczekiwało przyjęcia do domów przytułku wiejskich i gminnych, około czterdziestu znajdowało się na kuracji w szpitalu komitetowym, a takaż liczba żebraków pomieszczoną była w oddziale słabych, gdyż z powodu wieku nie mogli być przyjęci do domu przytułku, a z powodu ogólnego stanu zdrowia nie mogli pracować dla zyskania środków do życia. Następnie tylko nieznaczna część żebraków, pozostałych z rokiem sprawozdawczym, otrzymywała przytułek czasowo, aż do uregulowania ich położenia temi sposobami, jakie pozostają w rozporządzeniu komitetu. W ciągu 1870 roku policja stołeczna przedstawiła do komitetu 2,321 osób, zatrzymanych na publicznej żebraninie; w porównaniu z rokiem zeszłym mniej o 1,134 osób. Sprawozdanie komitetu objaśnia tę znaczną różnicę ogólnem zmniejszeniem żebractwa stołecznego. Największa liczba żebraków jest rodem z gubernji petersburgskiej; dalej gubernja witebska po większej części zaopatrywała stolicę w kobiety i dzieci. Ogólna liczba żebraków gubernji petersburgskiej dochodziła do 163; witebskiej —101, nowgorodzkiej—60; dalej największa liczba żebraków pochodziła z gubernij, leżących przy mikołajewskiej drodze żelaznej, a najmniejsza — z gubernij wodozbioru wołgskiego. Ogólna ilość żebraków, których miejsce urodzenia można było oznaczyć wynosiła z 2,321 osób, 545. Pozostałe 1,776 osób, należało do ludzi rozmaitego stanu, których miejsce urodzenia i stałe zamieszkanie były niewiadome. Co się tyczy wieku żebraków, to do 50 lat wieku ilość żebraków stale zwiększa się, a po tym perjodzie stopniowo się zmniejsza. W liczbie zatrzymanych żebraków 2,144 osób należało do wyznania prawosławnego, 36—do katolickiego, 140 — do luterskiego i 1 żyd; w liczbie tych było piśmiennych 616 osób. Z żebraków dostarczonych do klasyfikacji komitetowi w 1870 roku, zdrowi i zdolni do pracy zajmowali się w domu robotami, odpowiedniemi ich uzdolnieniu i stanowi, utrzymywali w czystości lokale komitetu, podwórze i ogród, skubali powrozy i rogoże, szyli odzież, bieliznę i obuwie dla otrzymujących przytułek. Przy szpitalu znajduje się doktór i felczer.—Fundusze komitetu wynosiły z d. 1-m stycznia 164,398 rub. 68 kop. W ciągu 1870 r. do kasy komitetu wpłynęło z rozmaitych źródeł 41,427 rub. 71 kop., co z pozostałemi z roku zeszłego funduszami, wynosiło sumę 205,826 rub. 39 kop. Wydano w ciągu roku 32,505 rub. 88 kop., a wniesiono na rachunek bieżący 296 rub. Z dniem 1-m stycznia zatem pozostało 173,024 rub. 51 kop. Jako o dwóch nowych środkach, przedsięwziętych w 1870 r. przez komitet, w celu zmniejszenia jeszcze bardziej żebractwa, można wspomnieć: o urządzeniu szkoły rzemieślniczej, otwartej 25-go marca 1870 r., i o rozdawaniu wszystkim współpracownikom komitetu biletów, na zasadzie których mają prawo wymagać, aby policja zatrzymywała wskazywanych przez nich żebraków. (*St.-Petersb. Wied.*)

—

* Handel i przemysł. Korespondent irkucki *Syna otecz.* pisze: „Przemysł złotadajny jest u nas dość znaczny, lecz nie u wszystkich poszukiwaczy złota, a tylko u trzech. Jedna kompanja przepłukała w roku bieżącym do 400 pud., drugie po 100 i po 80 pud., niektóre zaś po 10, 20 i 30 pud. Co się zaś tyczy całej ilości, to można nadmienić, że wyprawiono od nas do Petersburga, na pierwszy raz 17 powózek 3 konnych; na drugi raz nie mniej, i że ostatni transport bę-

---

Zabezpieczając interesa moralne i higjeniczne robotników, nowe przepisy przestrzegają jednocześnie ściślego wykonywania zobowiązań pomiędzy stronami z mocy umowy, przez co wzmaga się w robotniku pojęcie obowiązku, bez którego niemożebne jest wyrabianie się systematyczne charakteru. Ograniczenie liczby godzin pracy dla dzieci, da tym ostatnim możność nabywania wykształcenia elementarnego, da popęd do rozwoju władz ich ducha, bez których wolny od zatrudnień czas prowadzi często robotnika do rozmaitych nadużyć.

Z powodu tych nadużyć przekonano się dwa lata temu o tym fakcie ciekawym, że robotnik ruski używa w przecięciu mniej mocnych trunków, aniżeli robotnicy innych krajów Europy; lecz okresy zupełnej wstrzemięźliwości, przechodzą u niego często w okresy niepomiernego używania takich trunków. Przeciw zwiększaniu się pijaństwa w rozmaitych państwach, działano zapomocą środków ubocznych: wysokiej akcyzy, ograniczania liczby miejscowości, w których dozwala się sprzedaż trunków, środki bowiem bezpośrednie okazały się bezskutecznemi. *Weczerniaja Gazeta* zastanawiając się nad tą kwestją, przytacza ciekawy przepis obowiązujący w Ekwadorze. W rzeczypospolitej pomienionej, każdy pijany znaleziony na ulicy lub w miejscu publicznem, ulega aresztowi od 3 do 8 dni i karze pieniężnej w wysokości 25 dolarów ($34^1/_2$ rubli). Dla recydywistów kara podwaja się. Winny sześciokrotnego dopuszczenia się tego przekroczenia, wydalany jest do innej prowincji. Utrzymujący szynkownie płacą za każdą osobę, która upiła się u nich, od 2 do 25 dolarów kary pieniężnej, w razie zaś trzykrotnego powtórzenia się tego, policja może zamknąć zakład. Środki te nie prowadzą atoli do celu; środek radykalny zależeć może jedynie na podniesieniu poziomu umysłowego klas robotniczych i na uszlachetnieniu ich gustu, co idzie w parze z polepszeniem ich bytu materjalnego.

Stanowiąc interes bezpośredni robotników, szerzenie oświaty i wiadomości dokładnych pomiędzy robotnikami wymagane jest także przez ogólne interesa ekonomiczne naszej ojczyzny. Z rozwojem produkcji maszynowej, siły umysłowe robotnika nabierają coraz większą przewagę na jego siłami fizycznemi i przemysł tegoczesny wymaga raczej uzdolnionych, aniżeli silnych robotników. Niewątpliwem jest że w przyszłości, społeczeństwo ludzkie zawdzięczać będzie maszynom najznakomitsze postępy na drodze swego rozwoju; samo już rozpowszechnianie maszyn, usuwając pracę fizyczną, wymaga rozwoju sił umysłowych człowieka. Obchodzenie się z maszynami i urządzenie ich wymaga wiadomości technicznych, bez których samo używanie maszyn nie zdoła rozwinąć się w wielkich rozmiarach. Począwszy z rokiem 1857, maszyny były u nas wielce poszukiwane, lecz rezultaty używania maszyn nieodpowiadały oczekiwaniom z powodu braku ludzi uzdolnionych do obchodzenia się z niemi, oraz braku majstrów, którzyby naprawiali maszyny. Przykład ludów sąsiednich przekonywa, że stosowanie z powodzeniem maszyn, pozostaje w ścisłym związku z rozwojem wykształcenia technicznego w tych krajach i z cenami żelaza. Przy wzmiance o świetnych dziejach rozwoju produkcji maszynowej w Anglji, Francji i Niemczech, *Rus. Mir* przemawia za niezbędnością zaprowadzenia w Rosji jak największej liczby szkół technicznych i za przywozem żelaza kutego i lanego, bez opłaty cła, do tych przynajmniej miejscowości Rosji, które są oddalone od punktów produkcji tych materjałów. Zdaniem tejże gazety, zniesienie cła od żelaza kutego i lanego nie może zaszkodzić powodzeniu naszej produkcji krajowej żelaza kutego i lanego, takowa bowiem doszła już do znakomitego rozwoju, tak, iż konkurencja zagraniczna przyczyni się do wydoskonalenia naszej produkcji.

Maszyny niezbędne w Rosji dla przemysłu fabrycznego, przedsiębranego przy pomocy wielkich kapitałów, niezbędniejsze są jeszcze dla drobnego przemysłu. Komitet berliński przyrzekł przysłać kollekcję takich maszyn na wystawę moskiewską na przyszłą wiosnę. Długa zima i krótki czas trwania robót polnych w Rosji środkowej i północnej, na skutek zaś tych przyczyn, niedostateczność samego tylko rolnictwa dla opędzenia wydatków niezbędnych w bycie naszego włościanina, spowodowały rozwój drobnego przemysłu domowego, mianowicie rzemiosł kowalskiego, tkackiego, garncarskiego, kapeluszniczego i t. d. Włościanie bądź łączą się w wielkie artele, bądź też pracują każdy w swoim domu. Główną przeszkodą powodzenia tego przemysłu był brak kapitału obrotowego. Wypadało koniecznie udawać się do kredytu prywatnego, który kosztował nadzwyczaj drogo. W pomoc włościanom przychodzi kredyt bardzo przystępny w towarzystwach pożyczkowych i kas oszczędności. W jednym z poprzednich numerów wykazaliśmy doniosłość tych zakładów i szybkie upowszechnianie się ich w Rosji od r. 1866. Uzupełniamy obecnie zakomunikowane przez nas wiadomości zapomocą przytoczenia danych ogłoszonych w *Wecz. Gazecie.* Jako przykład dotykalny szkody zrządzanej brakiem kredytu, gazeta pomieniona przytacza fakt następujący: W pow. czerepowskim (w gub. nowogorodzkiej) włościanie trudnią się wyrobem kapeluszów. Kapelusznicy kupują wełnę po 5 rs. 75 kop. do 6 rs. za pud. Włościanin ze swym towarzyszem lub z żoną, wyrabia w ciągu dwóch pierwszych miesięcy zimowych, do święta Trzech Króli, 100 kapeluszy i sprzedaje takowe za 12 rs., t. j. ma 6 rs. zysku. Jeżeli zaś nie ma pieniędzy na kupno wełny, w takim razie pracuje dla handlującego kapeluszami i ma tylko 3 rs. zysku. Strata przy kupowaniu zboża jest jeszcze większa. Łatwo zrozumieć, że otwarcie kredytu tańszego wywołało nadzwyczajne niezadowolenie ze strony tych, którzy eksploatują pracę włościanina. Lecz jak powiedzieliśmy poprzednio, zarówno instytucje ziemskie, jak i osoby prywatne, powitały towarzystwa pożyczkowe i kas oszczędności z wielkiem spółczuciem, Ministerstwo zaś Finansów uznało rozpowszechnianie tych drobnych instytucij kredytowych za sprawę doniosłości państwowej.

Wiadomo, że zwoływani są u nas od czasu do czasu reprezentanci dróg żelaznych na zjazdy dla naradzania się w kwestjach dotyczących interesów ogólnych ruchu i dla zaprowadzenia jednostajności w czynnościach towarzystw dróg żelaznych. Jednym z pierwszych rezultatów działalności zjazdów są przepisy o *komunikacji bezpośredniej.* Na pierwszym już zjeździe (w roku 1869) wszystkie drogi podzielone zostały na pięć grup i postanowiono zaprowadzić stopniowo na drogach wszystkich pięciu kategorij komunikację bez przeładowywania towarów. Do pierwszej kategorji należy system dróg od Caricyna do Rygi; do drugiej weszły drogi od ujść Wołgi do Petersburga i Portu Baltyckiego; do trzeciej—drogi łączące morza Azowskie i Czarne z Baltyckiem (Rostow i Odesę z Petersburgiem); drogi łączące Petersburg i Moskwę z Europą zachodnią tworzą czwartą grupę, do piątej zaś weszły drogi idące od Warszawy na połączenie z kolejami zagranicznemi. Komunikacja bezpośrednia przedstawia następujące dogodności: Pasażer dostaje zamiast biletu, książeczkę z kuponami, mającemi wykazane stacje, w których pasażer może przerwać swą podróż; książeczka taka jest ważna na przeciąg czterech dni. Bagaże ekspedjowane są na miejsce przeznaczenia, tak iż podróżny, przejeżdżając z jednej drogi na drugą, nie troszczy się o swoje bagaże, co stanowi wielką dogodność. W razie opóźnienia się pociągu do jednej ze stacij wyszczególnionych w książeczce, pasażer może żądać dodania godzin straconych do terminu cztero-

dzie może taki sam. Prawdopodobnie wszystkiego zbierze się do 1,200 pud. Złoto wysyłane ztąd jest na rachunek skarbowy, pod nadzorem urzędników i kozaków, dla tego, iż teraz laboratorjum urządzone jest w Irkucku a nie w Barnaule. Co się tyczy robotników w kopalniach złota, to mogę wam donieść, że u jednej kompanji znajduje się do 2,000 ludzi, u drugiej do 1,400, a u innych po 100, 200 i 300 ludzi. Wszyscy otrzymają dobrą płacę i utrzymanie. Położenie robotnika jest tu dobre do tego stopnia, że nawet wielu włościan porzuca swe role i idzie na poszukiwanie złota. Taki stan rzeczy, skłonił, jak słychać, władzę, do zabronienia poszukiwaczom złota wynajmować do kopalń włościan, oprócz osiedleńców."

—

* Samobójstwo. W St. Petersburgu, d. 26-go października, do zarządu 1-go uczą̨stku cyrkułu Admiralicji, o godzinie 8 ej rano dano znać, że w ogrodzie Letnim zastrzelił się nieznany człowiek, ubrany w ubiór ucznia gimnazjum. Ciało znaleziono leżącem na kupie śniegu, zgarniętego z alei idącej od mostu Łańcuchowego do Dworowego bulwaru. W głowie leżał[redacted] skrawione kepi, ze znakiem 2-go gimnazjum petersburg[redacted] skiego, przy lewem ramieniu—niewielki siedmiorurn[redacted] rewolwer, z jedną kamerą wystrzeloną. W kieszeni znaleziono list, pisany z początku atramentem a następni[redacted] ołówkiem. W liście między innemi napisano: ,,Dawn[redacted] już myślałem skończyć z życiem... Żegnam wszystkic[redacted] i raz jeszcze powtarzam, że nikt nie był przyczyną m[redacted] śmierci. Oswoiłem się z myślą samobójstwa, i nie strasz[redacted] mnie ona. Nie chcąc zrządzać kłopotu nikomu, zastrzel[redacted] się w miejscu samotnem; przytem tam nikt nie może u[redacted] dzielić pomocy—czego się lękam. Jeśli rana nie będzi[redacted] śmiertelna (rewolwer mały), to zawsze zostawszy bez po[redacted] mocy noc całą, muszę umrzeć".—Zmarły miał lat 18[redacted] leczył się on bardzo często u doktora z ataków melan[redacted] cholji.

—

* Sprawa sądowa. W *Telegrafie noworosyj[redacted] skim* donoszą, że 18-go października, w wydziale kry[redacted] minalnym odeskiego sądu okręgowego, przy spółudzia[redacted] le przysięgłych delegowanych, roztrząsaną była sprawa co do zarzutu włościaninowi Piotrowi Nowikowowi udziału w wyłamaniu cudzych mieszkań i w zadaniu rany, od której nastąpił zgon (sprawa ta odnosiła si[redacted] do zaburzeń, jakie miały miejsce w Odesie na Wielkanoc). Rozprawy stron trwały około 2-ej godziny; przysięgłym przedstawiono trzy pytania, a po niedługiej naradzie, wyrzekli trzy odpowiedzi odmowne. Podsądny został bezwłocznie uwolniony z rozporządzenia p. prezesa. 26-go października, w tymże sądzie roztrząsaną była sprawa o zrabowaniu składu bakalij S. Hurowicza podczas zasłych w Odesie zaburzeń. Obwinionych w tej sprawie było dwóch: mieszczanin kronsztadzki Gabrjel Smietanin, 40 lat, i mieszczanin odeski Jakób Iwanow Frołkow 37 lat. Pierwszy podsądny, Smietanin, znajdował się pod strażą, a drugi, Frołkow, był wolnym. Przysięgłym stawiono dwa pytania, a po długiej naradzie uznali ich winnymi, lecz zasługującymi na uwzględnienie. Sąd zawyrokował: podsądnych Smietanina i Frołkowa, na zasadzie werdyktu przysięgłych delegowanych, po pozbawieniu praw szczególnych i przywilejów, oddać do rot aresztanckich: pierwszego na lat 4, a drugiego na lat 3. W skutku wniosku p. towarzysza prokuratora, p. prezydujący polecił, aby podsądny Frołkow, był bezwłocznie aresztowany, aż do przedstawienia kaucji 2,000 rub. Sala posiedzeń była od godziny 11-ej rano do końca obrad (8 godz. wieczór) przepełniona publicznością.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

* W korespondencji z Paryża do *Ind. belge*, pod datą 11 b. m. czytamy: Dzisiaj jest więcej sprostowań jak nowych wiadomości. Żaden projekt do prawa zabraniającego Bonapartym znajdowania się na terytorjum Francji, nie wyjdzie od rządu. Powiadają że Kazimierz Périer, którego o orleanizm obwiniono, wsze[redacted] do gabinetu tylko z warunkiem powrotu zgromadzeni[redacted] narodowego do Paryża i utrwalenia rzeczypospolite[redacted] Znany był zresztą ze swojej prawości, i trudno przypuszczać, aby wchodził do rady rządowej w celu podkopywania rzeczypospolitej. W każdym razie, trudno zapewnić czy nie przesadzają nieco tendencij republikańskich tego ministra. Pomiędzy projektami prawa, które mają być dyskutowane na przyszłej sesji, figuruje reforma magistratury. Powiadają, że Odillon Barrot, który całe życie poświęcił dokładnemu poznaniu tej kwestji, napisał długą rozprawę o warunkach w jakich należy godzić trwałość mandatu urzędowego, z wymaganiami opinji którą tyle kroć stronnicze i sprzeczne dążności magistratury osłabiły a nawet re-

woltowały. Od kilku dni zaczyna wychodzić w Paryżu *France nouvelle*, dziennik który dawniej wychodził w Ljonie. Redagowany jest przez pana Riancey, syna byłego redaktora *Union*, co naturalnie jest wskazówką legitymistycznych i klerykalnych dążności nowego dziennika.

* Inny korespondent pod tąż datą pisze: Cyfra nowych podatków przechodzi nadzieje jakie rząd mógł mieć w tym względzie. Zamiast 118 lub 110 miljonów, które spodziewał się otrzymać, jest 120 miljonów miesięcznie, co w roku 1871 stanowić będzie trzydzieści miljonów przewyżki. Jest to bardzo ważny rezultat, którym rząd słusznie pocieszać się może. — Fakultet medyczny ze Strazburga, miał być przeniesiony do Ljonu lub do Nancy; a w istocie będą dwa fakultety medyczne: jeden w Ljonie drugi w Nancy. Fakultet ljoński będzie większy i większa część profesorów z Strazburga przejdzie do niego. W Nancy urządzić się ma fakultet, który będzie raczyj instytutem fizjologicznym lub anatomicznym, w rodzaju fakultetów niemieckich; w tym instytucie profeso-[redacted] je być podzielone na dwa obozy, prowadzące z sobą wojnę i to wojnę osobistości, gdyż, rzecz dziwna, niezgoda co do samych zasad, pomiędzy frakcją Sagasty i frakcją Zorilli nie istnieje. Głównym punktem bowiem nieporozumienia jest interpretacja praktyczna, jak należy zastosować pierwszy paragraf konstytucji 1869 r. Paragraf ten dotyczy praw osobistych. Według Zorilli, te prawa potwierdzone zasadniczą ustawą, nie mogą być w żadnym razie przedmiotem nadwerężenia albo ograniczenia legalnego. Podług zaś Sagasty, są okoliczności, jak naprzykład wynikające z istnienia *Internationala*, w których prawa osobiste mogą być czasowo

ograniczone. Co do innych punktów, pomiędzy obiema frakcjami istnieje zupełna zgoda, do tego stopnia, że gabinet Malcampo, który jak wiadomo, działa w duchu Sagasty, mógł po dojściu do władzy, przyjąć po prostu program upadłego ministerstwa, łącznie z budżetem. Z powodu nawet tożsamości budżetu, stronnictwo Sagasty myśli zyskać na czasie i pozostać przy władzy aż do końca trwania obecnej reprezentacji. Spodziewa się, że większość kortezów, wtedy nawet gdyby mu była nieprzychylna, utrzyma jego program budżetowy i takim sposobem kilkotygodniowy czas trwania dyskusji doprowadzi obecny gabinet do wyborów ogólnych, które wtedy, pod jego wpływem odbywać się będą. Taka taktyka jest bardzo dowcipna i powiedzie się bezwątpienia, lecz w każdym razie, są to tylko manewra parlamentarne, wtedy kiedy co do kwestji większej doniosłości politycznej i moralnej, brak w Hiszpanji zgody pomiędzy stronnictwami. Tylko za pośrednictwem zgody ustali się porządek polityczny i socjalny i zaprowadzi równowagę finansową; w takim tylko razie Hiszpanja nie będzie narażona na to, że ją [redacted] przedzą inne narody, tak jak to już miało miejsce, [redacted] dy Brazylja wprzód ogłosiła emancypację murzynów. [redacted] krótce, dzięki rozsądkowi i sumiennej działalności [redacted] du, niewolnictwo zniknie z kontynentu amerykańskie- [redacted] i będzie tylko na wyspie Kubie, kolonji hiszpań- [redacted] ej.

Telegramy z gazet zagranicznych

* *Paryż, 12 listopada.* Według doniesienia *Journal [redacted] ficiel*, bank podwyższył dyskonto od zaliczek na złoto srebro w sztabach z 1% na 3%.

* *Paryż, 13 listopada.* *Journal officiel* ogłasza nomi- [redacted] acje prefektów dla Marsylji i Tuluzy; dla pierwszego [redacted] tych miast zamianowanym jest Keratry, zaś dla dru- [redacted] iego Ferry. Tenże dziennik zbija pogłoski, jakoby [redacted] r. Larrey miał oświadczyć, iż stan zdrowia wojsk nie [redacted] st tak zadawalniającym, jak w latach poprzednich.

* *Paryż, 13 listopada.* Na dzisiejszem zgromadze- [redacted] iu towarzystwa kredytu ruchomego postanowiono roz- [redacted] wiązać obecne towarzystwo i utworzyć nowe z kapita- [redacted] łem 80 miljonów franków, w którem obecne towarzystwo weźmie udział w sumie 48 miljonów franków. Akcjonarjusze otrzymają dwie nowe akcje w miejsce dawniejszych 5-u.

* *Berlin, 13 listopada.* Na dzisiejszem posiedzeniu parlamentu toczyły się dalej wstępne obrady nad prawem o monecie cesarstwa. Dalsze obrady toczyć się będą na plenarnem posiedzeniu. Projekt do prawa o zawarciu z Włochami konwencji o wzajemne wydawanie przestępców, przyjęty został prry pierwszych i drugich obradach.

* *Berlin, 13 listopada.* Zamknięcie sesji parlamentu [redacted] astąpi 25-go listopada, a otwarcie sesji sejmu 27-go [redacted] . m. Jenerał Stosch przeznaczony zostanie do robót [redacted] marynarki.

* *Wiedeń, 13 listopada.* Andrassy przybył tu dziś po południu i przyjmowanym był niezwłocznie przez cesa- [redacted] rza. Wszelkie wiadomości o zmianach w kancelarji ce- [redacted] sarskiej są bezzasądne.

* *Wiedeń, 13 listopada.* *Tagblatt* przewiduje ewen- [redacted] tualność ponownego powołania hr. Beusta dla utworze- [redacted] nia ministerstwa przedlitawskiego.

* *Wiedeń, 13 listopada.* Radca dworu, bar. Pont, dotychczasowy referent w ministerstwie spraw zagra- [redacted] nicznych do spraw wschodnich, według doniesiania *Die Presse*, przeznaczonym ma być na dyrektora kancelarji cesarskiej.—Urzędnicy ministerstwa spraw zagranicz- [redacted] nych pożegnali wczoraj bar. Beusta. Naczelnik sekcji Hoffmaun, dziękował w imieniu urzędników hr. Beu- [redacted] stowi, który na zawsze pozostanie w ich pamięci. Na- [redacted] czelnik sekcji, bar. Orczy, dziękował byłemu kanclerzowi państwa w imioniu Węgier, za stałe przyjazne usposobienia jego względem tego kraju. Hr. Beust, głęboko wzruszony dziękował przemową, w której oświadczył, iż ożywiony jest niezachwianą nadzieją i wiarą w przyszłość państwa. Ufa on doświadczonej ręce, w którą złożył swój urząd. Przychylność i łaski monarchy ufność w reprezentację narodową oraz głośna sympatja ze strony spółobywateli podniosą na nowo jego ducha.

* *Peszt, 12 listopada.* Wczoraj wieczorem miało miejsce pierwsze spotkanie hr. Lonyay z ministrami. Powitanie było wzajemnie chłodne. Dziś wysłano do cesarza akta do podpisu, jutro Andrassy i Lonyay złożą przysięgę. We wtorek nominacje ogłoszone zostaną w dzienniku urzędowym. W poniedziałek z powodu przesilenia nie będzie żadnego posiedzenia sejmu. Dziś wieczorem hr. Andrassy przybędzie do klubu stronnictwa Deaka celem pożegnania się. Deak zgodził się na wszystko wyraźnie.

* *Peszt, 12 listopada.* Hr. Andrassy wręczy jutro cesarzowi dymisję całego ministerstwa węgierskiego, poczem hr. Lonyay utworzy nowy gabinet pod swą prezydencją. W wspólnem ministerstwie hr. Lonyay zastąpionym ma być przez p. Holzgethan.

* *Peszt, 13 listopada.* Wbrew wszelkim podawanym tu wiadomościom, w ministerstwie węgierskiem nie nastąpią tymczasem żadne zmiany osobiste. Na dzisiejszem tajnem posiedzeniu sejmu, przedstawiono izbie w imieniu rządu sprawozdanie o obecnem położeniu.

* *Lwów, 12 listopada.* Namiestnik hr. Gołuchowski wyjechał dziś do Wiednia, dokąd został powołany.

* *Rzym, 12 listopada.* Picard mianowanym został posłem francuzkim przy dworze włoskim. Senator Michelangelo Castelli zamianowany jest pierwszym ministrem domu królewskiego.

* *Bruksela, 11 listopada.* Dziś w obec poselstwa francuzkiego, książe Piotr Bonaparte zawarł związek małżeński z panną Rifflin.

TELEGRAMY
DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Wiedeń, 14 listopada. Dziś przed południem, hrabia Andrassy jako minister domu cesarskiego i spraw zagranicznych, a następnie hrabia Lonyay, jako prezes gabinetu węgierskiego, złożyli przysięgę w ręce cesarza.

Wiadomości Miejscowe.

* Jaśnie oświecony jenerał-feldmarszałek książę Barjatyński, przybył z Cesarstwa do Warszawy i udał się do Skierniewic.

—

* Tydzień giełdowy, z dnia 1 (13) listopada. Na giełdzie berlińskiej w zeszłym tygodniu, z papierów ruskich, niektóre akcje dróg żelaznych, jak bałckie, premjowe pożyczki i pożyczka z roku 1871 były chętnie kupowane; kursy w ogóle się nie różnią i prawie wszystkie podniosły się o $^1/_8$—$^1/_4$ tal., z wyjątkiem pożyczek, które na giełdzie czwartkowej zeszły do 131, 128$^1/_4$, później znowu do 131$^1/_2$—129$^1/_2$ się podniosły. Waluta ulegając drobnym fluktuacjom, pozostała na poziomie zeszłotygodniowym, jedne tylko weksle na Warszawę zyskały $^1/_8$ talara. Przebieg interesów w wekslach zagranicznych na naszej giełdzie w ubiegłym tygodniu przedstawia się z małemi tylko fluktuacjami w ich kursach, początkowo z tendencją zwyżkową przejętą z ostatniego okresu naszych sprawozdań, w drugiej zaś połowie w kierunku przeciwnym ku obniżaniu takowych, w którym też operacje te zamknięto. Różnice kursowe ograniczyły się przy wekslach na Berlin na stracie $^1/_4$%, które zacząwszy z 109,57$^1/_2$, 109,27$^1/_2$, ostatecznie zniżyły się do 109,35, 109,05, przy wekslach na Londyn zaś na 1 kop., zeszły albowiem z 7,30, 7,28 na 7,29, 7,27. Weksle na Wiedeń utrzymały się na stanowisku pierwotnem przy kursie żądanym 92,70. Jedne tylko weksle na Paryż uzyskały podwyżkę z 85,50 na 85,80. Obroty ogólne dosyć żywe, a zwłaszcza w ostatnim dniu w sobotę, nie doszły jednakże do większego rozmiaru i do średnich tylko policzone być mogą. Przodowały jak zwyczajnie dewizy berlińskie i londyńskie, z których pierwsze poszukiwane były w 3-miesięcznych trasowaniach, z powodu obniżonego prywatnego dyskonta w Berlinie, drugich dostateczna była podaż. Na Wiedeń z 2-miesięcznym terminem popyt się powiększył i stosunkowo w nim większe obrócono sumy. Również i Paryż codziennie był przedmiotem tranzakcij przy kursie podwyższonym w skutek notowań berlińskich i petersburgskich. Weksle na Petersburg długoterminowe przez kilka tygodni zaniedbane, traktowano po 98 czyli ze stratą w stosunku 8% rocznie; przekazy na natychmiastową wypłatę przez ogłoszenie banku handlowego ułatwione, na giełdzie al pari tylko są płacone. Ruch w papierach publicznych nie odznaczył się w zeszłym tygodniu większem ożywieniem, dla tego rezultat ogólnych obrotów należy także do średnich. Głównie poszukiwane były listy likwidacyjne, które pozostawszy w tendencji zwyżkowej, podniosły się z dodaniem wartości kuponu z 75,60—75,30 na 75,83—75,40. Listy zastawne nowe z r. 1869 5%, w większych sumach podawane, straciły znowu mały odsetek z 88,10 na 88,05. Listy zastawne 4% I-ej serji przez przyrost kuponu, stanęły przy niezmienionym kursie 90$^1/_2$—90, II-ga zaś serja bez kupujących straciła przy doliczeniu kuponu $^1/_6$%, ostatecznie notowana 89$^1/_3$—88$^5/_6$. Listy zastawne miejskie w nieznacznych partjach traktowane, płacone były po 83,75. W akcjach kolei żelaznych ciągły brak podaży i popytu. Ograniczamy się na podaniu nominalnych notowań takowych, i tak: za warsz.-wied. płaconoby 91, za łodzkie 101, za terespolskie 118$^1/_2$, za bydgoskie w 100 rublowych sztukach 66$^1/_2$, akcje towarzystwa ubezpieczeń przeciwnie ofiarowano po 146, pozostały bez nabywających. To co powiedzieliśmy o akcjach kolei żelaznych, stosować się też może do pożyczek premjowych. Obroty w nich małoznaczne

dniowego jego książeczki. Lecz przeciąg czterech dni, będąc dogodnym w razie niewielkiej podroży, jest niedostateczny jako termin ogólny dla całej drugiej grupy. Udający się np. z Petersburga do Saratowa, nie jest w możności zatrzymania się gdziekolwiek dłużej w ciągu tych czterech dni. Ta wielka niedogodność terminu ogólnego prowadzi do wniosku, że cel byłby lepiej osiągnięty przez zaprowadzenie, dla biletów komunikacji bezpośredniej, terminu wiorstowego, w ten sposób, ażeby średnia norma przejazdu na dobę oznaczona została naprzykład na 350 wiorst, przyczem czas, w ciągu którego możnaby było zatrzymywać się w jakim punkcie, byłby obliczany w stosunku do tej średniej normy. Inna ważna niedogodność zależy na tem, że droga żelazna Mikołajewska wykazana jest w książeczkach jedynie ze swemi stacjami krańcowemi, podczas gdy stacje pośrednie nie znajdują się w liczbie stacij komunikacji bezpośredniej. Obie te niedogodności widzieć się także dają w konwencji co do komunikacji bezpośredniej w trzeciej grupie dróg żelaznych: kolej Mikołajewska włączona została do systemu z dwiema tylko stacjami (Petersburg i Moskwa), przyczem oznaczony został termin ogólny siedmiu dni, oprócz przejazdu podług rozkładu. Oprócz krótkiego terminu i małej liczby stacij na linji komunikacji bezpośredniej,—zdaniem *S. Peterb. Wied.*, wypadałoby podwoić jedno i drugie,—taż gazeta upatruje w konwencjach pomienionych inne także niedostatki: nie są przyjmowane deklaracje co do zagubienia biletów, chociażby pasażer mógł nawet dowieść kwitem bagażowym, że posiadał bilet. *St. Peterburg. Wied.* znajdują, że przepis ten nie jest niezbędny, jak również inny przepis, podług którego uznawany jest za nieważny bilet niemający stempla tej stacji, z której nastąpił wyjazd, jakkolwiek stemplowanie należy do obowiązków administracji drożnej, za zaniedbywanie się której nie ma powodu do

pociągania pasażerów do odpowiedzialności.

Wykazy handlu za r. 1870, wydane przez Ministerstwo Fnansów, obejmują ciekawe liczby co do ruchu podróżnych przez granicę europejską Rosji w tymże roku. Nadmienić wypada, że z powodu ówczesnych wypadków wojennych, rok ten nie może być uważany jako bardzo ożywiony. Większość przyjezdnych stanowili niemcy z Prus i innych krajów, mianowicie 236,087 prusaków i 3,950 innych niemców; dalej, austrjaków 132,656, mołdo-wołochów 8,935, turków 5,273, francuzów 2,535, anglików 1,775, greków 1,609 i t. d.—razem 372,656 cudzoziemców. Wyjechało zaś z Rosji w tymże roku o 32,858 cudzoziemców mniej aniżeli przyjechało. Ten chwilowy przyrost ludności w Rosji dzieli się podług narodowości jak następuje: pozostało: austrjaków 24,161, prusaków 5,710, turków 2,097, mołdo wołochów 876, greków 631, anglików 520, francuzów 431. Zasługuje na uwagę liczba austrjaków pozostałych w Rosji, co tłumaczyć można przesiedlaniem się do Rosji czechów i innych słowian i napływem żydów z Galicji austrjackiej do kraju Nadwiślańskiego. W stosunku procentowym, najwięcej pozostało w Rosji turków (t. j. zapewne bulgarów i serbów) 40%, następnie greków—38%, anglików—28%. Wojna zaś zniewoliła wielu rosjan do powrotu z zagranicy do Rosji i przeszkodziła innym wyjechać zagranicę. Pomimo to, liczba tych, którzy wyjechali, wynosi o 29,492 osoby więcej, aniżeli liczba tych, którzy wrócili do Rosji. Liczby te potwierdzają, zdaniem *Wecz. Gazety*, myśl, że podróżowanie rosjan jest jedną z przyczyn, dla których zachodzą trudności co do zaprowadzenia równowagi w naszym targu pieniężnym. Jakkolwiek liczba cudzoziemców, którzy przyjeżdżali do Rosji, była daleko znaczniejsza od liczby rosjan, którzy jeździli zagranicę, lecz pierwsi z nich przyjeżdżają do nas pracować, robić majątki i pędzą życie skromne, ażeby uzbierać jak najwięcej oszczędności, przyczem wyjeżdżając na powrót zagranicę, zabierają z sobą do domu bardzo niewiele produktów naszego przemysłu; przeciwnie zaś rosjanie podróżujący należą do klas zamożnych i wydają zagranicą swoje dochody, wracając zaś do domu, starają się przywieść z sobą jak najwięcej towarów zagranicznych.

W zeszycie wrześniowym czasopisma *Wiestnik Europy*, zamieszczony został pogląd krytyczny na nasze instytucje ziemskie. Autor artykułu powiada między innemi, że podział wyborców, posyłających swoich reprezentantów do zgromadzeń ziemskich, na rozmaite grupy: właścicieli dóbr, mieszczan i gminy wiejskie, — przyczynia się jedynie do podtrzymywania pomiędzy niemi różnicy stanów, i że podstawa podziału na okręgi wyborcze, powinnaby być terrytorjalna, wyższość zaś pod względem majątkowym powinnaby dawać prawo jedynie do udziału osobistego w zjazdach lub uczestniczenia w nich na zasadzie pełnomocnictwa. *S. Peter. Wied.* odpowiadają na to zapomocą następujących trafnych uwag: Przy teraźniejszym podziale społeczeństwa na klasy, istnieją różnorodne interesa, wymagające osobnych reprezentantów; lecz reprezentacja nie byłaby kompletną przy podziale terrytorjalnym na okręgi, stan bowiem włościański nie dążyłby może do posiadania wielkiej liczby swoich reprezentantów w zgromadzeniach ziemskich, gdzie wszelakoż obecność ich jest wielce pożądana z powodu wielkiej doniosłości tych instytucij pod względem oświaty ludu. Pomimo odcienia stanowego zjazdów wyborczych, zgromadzenia ziemskie dalekiemi są w swej działalności od dążenia do egoistycznych korzyści stanowych. Na dowód tego przytoczyć można rozstrzygnięcie dwóch ogromnych kwestij, wszczętych niezwłocznie po otwarciu zgromadzeń ziemskich. Wypadało obmyślić koniecznie podstawy regularne dla podatku podymnego i ujednostajnić powinności wszelkiego rodzaju, w tej liczbie i powinności w naturze, do których obowiązane są wszystkie stany. Pomimo iż zgromadzenia ziemskie złożone są wszędzie z samych prawie właścicieli dóbr, kwestja ta rozstrzygnięta została w interesie ogółu, jakkolwiek propozycja co do zamiany podatku podusznego na podatek podymny i opłaty gruntowe, byłaby dogodniejszą dla właścicieli ziemskich. Liczby świadczą wymowniej jeszcze o działalności ziemstwa. Do czasu zaprowadzenia instytucij ziemskich w tych gubernjach, w których istnieją one obecnie, suma opłat ziemskich zarówno gubernjalnych jak i powiatowych, która wynosiła 5,186,302 rub., rozłożona była w ten sposób, że wypadało z niej na włościan 3,872,000 rub. t. j. 74,4%. W r. zaś 1868 suma tych opłat wynosiła 12,284,519 rub., z czego wypadało na włościan tylko 4,811,781 rub., t. j. 37$^1/_2$%; zwiększenie przeto opłat ziemskich wnoszonych przez włościan przedstawia następujące liczby: 4,811,781—3,872,000—939,781 rubli; jeżeli zaś rozłożymy tę różnicę na 70,285,923 diesiatiny gruntów włościańskich w tychże gubernjach, przekonamy się, że opłata z diesiatiny podwyższona została o 1$^1/_2$ kop. Takież ujednostajnienie spostrzegać się daje w rozkładzie powinności w naturze. Nie widać również wpływu zgromadzeń ziemskich na skład instytucji pokojowej na prowincji. Wszystkie stany są w jednakiej mierze zainteresowane w wyborze dobrych sędziów i wszystkie stany okazują jednakie zaufanie do sędziów pokoju. W ogóle, — tak kończą *St. Pet. Wied.*, — pomimo warunków historycznych, wśród których nasze instytucje ziemskie działały dotąd, wyświadczyły one znaczne usługi społeczeństwu, zarówno przez prace swoje, jak i ducha, którego wniosły do niego. Oto dla czego sądzimy, że instytucje te stanowią rękojmię lepszej w Rosji przyszłości.

i wskutek spadnięcia ich kursu w Petersburgu, obniżone zostały i u nas, ostatecznie płacono za niestęplowane I-ej emisji $152\frac{1}{2}$ i II-ej emisji 148, stęplowane o 2 rs. wyżej. Akcje bankowe i inne wartości pozostały nieruchomo przy nominalnych swoich notowaniach, wyjątek stanowiły akcje banku dyskontowego, na które były żądania po kursie podwyższonym 102, żądano jednak 104. *(Gaz. Hadl.)*.

—

* *Warszawska Gazeta Policyjna* zamieszcza następujące wypadki miejskie:

— W dniu 29 października, żona czeladnika Kozyry, w domu pod Nr. 18 przy ulicy Łuckiej zamieszkała, urodziła żywe dziecko (które wkrótce zmarło); następnie przy powtórnych boleściach rodowych przyszedł na świat nóżkami drugi nieżywy sześciomiesięczny płód bez głowy i rąk. Potwór ten zachowany w spirytusie, w celu przesłania takowego do gabinetu Cesarskiego uniwersytetu warszawskiego.

— W dniu onegdajszym, w cyrkule Pragskim, Stanisław Sładziński, cieśla, pracujący przy budowie łaźni żydowskiej, spadł z dachu na leżące na dole drzewo, i mocno potłukł się. Po udzieleniu mu natychmiast pomocy lekarskiej, odesłano go do szpitala Pragskiego i o wypadku tym ze strony policji zarządzono dochodzenie.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa.

d. 3 (15) Października

Droga żelazna warszawsko-wiedeńska i warszawsko-bydgoska.

I. *Pospieszne*, z powozami klasy I i II-ej: *a)* z Warszawy do Sosnowca i Granicy wyprawiany o g. 7 minut 37 z rana, przychodzi do Sosnowca o g. 3 m. 11, a do Granicy o g. 3 m. 5 po południu. W odwrotnym kierunku wychodzi: z Granicy o g. 1 a z Sosnowca o g. 12 m. 58 z południa i przychodzi do Warszawy o g. 8 m. 42 wieczorem. *b)* z Warszawy do Aleksandrowa wyprawiany o g. 2 m. 50 po południu; przychodzi na miejsce o g. 8 m. 4 wieczorem. W odwrotnym kierunku wychodzi z Aleksandrowa o g. 8 m. 48 zrana i przybywa do Warszawy o g. 2 m. 4 po południu.—II. *Osobowe*, z powozami I, II, III i IV klasy. z Warszawy do Sosnowca i Granicy wyprawiany o g. 11 m. 16 z rana; przychodzi do Sosnowca o g. 8 m. 35, a do Granicy o godz. 8 m. 37 wieczorem. W odwrotnym kierunku, wychodzi z Granicy o g. 7 m. 20, a z Sosnowca o g. 7 m. 36 z rana i przychodzi do Warszawy o g. 5 m. 6 po południu. *b)* z Warszawy do Aleksandrowa wyprawiany o g. 6 m. 11 z rana, przychodzi na miejsce o g. 12 m. 46 z południa. W odwrotnym kierunku wychodzi z Aleksandrowa o g. 3 m. 10 po południu, i przychodzi do Warszawy o g. 9 m. 43 wieczorem. III. *Osobowo-miejscowy* z powozami I, II, III i IV klasy wyprawiany z Warszawy do Petrokowa i Kutna o g. 6 m. 17 wieczorem, przybywa do Petrokowa o g. 11 m. 12, a do Kutna o g. 10 m. 57 w nocy. W odwrotnym kierunku wychodzi z Petrokowa o g. 4 m. 43, a z Kutna o g. 5 m. 3 z rana i przychodzi do Warszawy o g. 9 m. 56 z rana. Nadmiania przytem, że przez czas zimowy pomiędzy Aleksandrowem i Ciechocinkiem pociągi kurować bębą tylko trzy razy tygodniowo to jest w niedzielę, wtorek i piątek, mianowicie: *a)* Pospieszny wyprawiany z Aleksandrowa o g. 8 m. 20, przychodzi do Ciechocinka o g. 8 m. 35 wieczorem, a w odwrotnym kierunku wyprawiany z Ciechocinka o g. 8 m. 5, przychodzi do Aleksandrowa o g. 8 m. 20 z rana. *b) Osobowy* wyprawiany z Aleksandrowa o g. 1 m. 30, przychodzi do Ciechocinka o g. 1 m. 45 po południu, a w odwrotnym kierunku wyprawiany z Ciechocinka o g. 2 m. 15, przychodzi do Aleksandrowa o g. 2 m. 30 po południu. Bliższe szczegóły o biegu pywyżej wyszczególnionych pociągów, podają rozkłady jazdy na wszystkich stacjach obu dróg żelaznych znajdujące się

—

Rozkład jazdy na drodze żelaznej Warszawsko-Terespolskiej.

Pociąg osobowy wychodzi: z Pragi o godzinie. 1 po południu; z Miłosny o g. 1 m. 32; (z przyst.) z Dembe Wielkie o g. 1 m. 45; z Mińska o g. 2 m. 11; z Mrozów o g. 3 m. 45; z Kotunia o g. 3 m. 18; z Siedlec o g. 3 m. 50; z Łukowa o g. 4 m. 50; (z przyst.) z Szaniawy o g. 5 m. 2; z Międzyrzeca o g. 5 m. 41; z Biały o godz. 6 m. 26; z Chotyłowa o g. 6 m. 55;—przybędzie do Terespola o g. 7 m. 28 wieczór.

Z Terespola wychodzi o godzinie. 7 m. 35 rano; z Chotyłowa o g. 8 m. 8; z Biały o g. 8 m. 39; z Międzyrzeca o g. 9 m. 23; (z przyst.) z Szaniawy o g. 9 m. 51; z Łukowa o g. 10 m. 24; z Siedlec o g. 11 m. 19; z Kotunia o g. 11 m. 46; z Mrozów o g. 12 m. 21 po południu; z Mińska o g. 12 m. 55; (z przyst.) z Dembe Wielkie o g. 1 m. 13; z Miłosny o g. 1 m. 31,—przybędzie do Pragi o g. 2 po południu.

—

Kolej Fabryczno-Łodzka.

Pociąg Nr. 1, wychodzi z Łodzi o godz. 12 min. 23 przybywa do Koluszek o godz. 1 m. 10 i tam spotyka się z pociągiem osobowym drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej. Podróżni [redacted] giem tym udający się, przybywają do Sosnowic o godz. 9 w[redacted] a do Wrocławia o godz. 12 m. 12 rano.

Pociąg Nr. 2 odchodzi z Koluszek o godz. 2 min. 35 [redacted] bywa do Łodzi o godz. 3 m. 32. Pociąg ten łączy się w [redacted] kach z pociągiem osobowym drogi żelaznej Warszawsko-W[redacted] skiej, wychodzącym z Sosnowic o godz. 7 m. 30 rano. Po[redacted] pociągiem Nr. 1 przybywający do Koluszek o godz. 1 m. [redacted] czą się z tymże pociągiem drogi żelanzej Warszawsko-Wi[redacted] skiej, przybywają do Warszawy o g. 5 m. 38 po południu, [redacted] Aleksandrowa o g. 7 m. 20 wieczorem.

—

Poczty odchodzące z Warszawy.

Codziennie:

Do Radomia o godzinie 10 rano, omnibus;—do Lublina o [redacted] dzinie 1 po południu, kareta; — do Łomży o godzinie 2 po p[redacted] dniu, kareta; — do Lublina o godzinie 6 po południu, omnibus; [redacted] do Sochaczewa o godzinie 6 po południu, omnibus;—do Rado[redacted] o godzinie 6 minut 30 po południu, kareta. Oprócz tego wyp[redacted] wiana zostaje:

W Poniedziałek. Do Piaseczna o godzinie 12 w południ[redacted] wózkowa.

We Wtorek. Do Radomia o godzinie 6 po połud., karetka p[redacted] Zamostia o godzinie 10 rano, wozowa; — do Kowna, o godzini[redacted] 6 po poł., wozowa.

Widowiska.

WIELKI TEATR.—*Dziś*, we środę, operetta komiczna w [redacted] aktach, **Życie paryzkie**. — Początek o godzinie $7\frac{1}{2}$. —*Jutro* we czwartek, opera **Lukrecja Borgia**, balet **Wesele w Ojcowie**. — *Wczoraj*, we wtorek, dawano operę **Lukrecja Borgia** [redacted] **Divertissement**, było osób 939.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, we środę, komedja w 5-[redacted] aktach, **Serafina**.—Początek o godzinie $7\frac{1}{2}$.—*Jutro*, we czwar[redacted] tek, komedje **Bez stanu**, **Sluby panieńskie** czyli **magnetyzm** [redacted] **serca**.—*Wczoraj*, we wtorek, dawano komedje **Bez stanu**, **Ta[redacted]kie wszystkie**, krotochwilę **Dwóch głuchych**, było osób 532.

DOLINA SZWAJCARSKA. — *W niedziele i święta*, ora[redacted] trzy razy w tygodniu, to jest *we wtorek, czwartek i sobotę*, **Koncert** pod dyrekcją Adolfa Sonnenfelda. — Początek o godzini[redacted] 5-ej.—Cena wejścia kop. 20.

GABINET ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu war[redacted]szawskiego) — Otwarty **w niedziele** bezpłatnie.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘ[redacted] KNYCH. — Otwarta *codziennie*, od godziny 11-ej rano do 5-[redacted] po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny. — Wejście [redacted] dnie powszednie kop. 15; w niedziele zaś i święta kop. 5.

TEATR RAPPO (przy rogu ulic Hrabiego Berga i Włodzi[redacted]mierskiej).—*Dziś i codziennie*, **Wielka panorama**. — Tamże [redacted] dziś i codziennie, okazywane są fenomena natury: Flora i Róża [redacted] olbrzym Ricotto, najmniejszy człowiek na świecie Tom Pouce [redacted] karlica.

PRZYJECHALI DO WARSZAWY.

* Jenerał-adjutant *Orłow 1*, z Kaukazu.

* Rzeczywisty radca stanu *Mianowski*, z zagranicy.

* Książę *Orbeliani*, z Cesarstwa.

WYJECHALI Z WARSZAWY.

* Książę *Orbeliani*, do Skierniewic.

* Przyjechali do Warszawy: obywatele: Domher Aleksander z Hrubieszowa, Przeździecki Rościsław z Siedlec, Ornowski Franciszek z Włocławka, Wolski Lucjan z Kielc, Żurawski Romuald z Stanisławowa, Kraczkiewicz Władysław z Małdenok, Łącki Hipolit z Opoczna, Iżycki Henryk z Krześlina, Barski Wincenty z Kaliszan, Niemirycz Henryk z Stomperkowa, Leszczyński Antoni z Jedlna,—kupcy: Tom Izrael z Wilna, Poznański Izrael z Łodzi, Eder Motel i Wolf Nusyn z Austrji.

* W dniu 2 (14) bież. mies. i roku, chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 58, wyzdrowiało 61, umarło 7, pozostało 1850 (mężczyzn 901, kobiet 949), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 168, kobiet 175.

[redacted]

KURSA TELEGRAFICZNE
Ajentury Rudolfa Okręt
z Berlina, d. 1 (13) Listopada 1871 r.

Z BERLINA.	żądają	płacą
Bilety Banku Rosyjskiego		$82\frac{3}{4}$
Weksle na Warszawę		$82\frac{1}{2}$
„ Petersburg 3 tygodn.		$91\frac{3}{8}$
„ „ 3 miesięczny		$89\frac{7}{8}$
„ Londyn 3		
„ Paryż 2		
„ Hamburg 2		
„ Wiedeń 2		[illegible]
5% Listy Zastawne		$71\frac{3}{4}$
„ „		$72\frac{1}{4}$
4% „ Likwidacyjne		$68\frac{3}{4}$
4% Obligacje Skarbowe		$72\frac{1}{2}$
5% Listy Zastawne Ruskie		$92\frac{7}{8}$
5-ta Pożyczka Stieglitza		73
5% „ Rus. Ang. z r. 1870		$89\frac{3}{8}$
5% I. „ Premiowe „ 1864 ostempl.		$131\frac{3}{8}$
5% II. „ „ „ 1866		$128\frac{5}{8}$
Akcje dróg Żelaznych Wielk. Towarz.		93
„ „ „ Warsz.-Wiedeńskiej		82
„ „ „ „ Bydgowskiej		—
„ „ „ „ Terespolskiej		—
„ „ Fabryczno-Łodzkiej		
Obligacje Dr „ Warszawsko-Wiedeńskiej		—
„ „ „ Terespolskiej		—
Żyto w miejscu		$57\frac{1}{2}$
„ na dostawę		57
Z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn		116 40
„ Paryż		45
„ Hamburg		86 55
Akcje Banku Kredytowego		304 —
„ „ Anglo-Austr.		260 —
Pożyczka Narodowa		—
Lombardy		200 —
Losy z roku 1860		99 25
„ „ 1864		138 —
Z PARYŻA.		
Renta 3% zd.		56 80
Renta Włoska		63 90
Akcje Kredytu Ruchomego		94 30
Z LONDYNU.		
3% Papiery (Consols)		$93\frac{1}{16}$

Ceny Targowe.
dnia 2 (14) Listopada 1871 roku.

RODZAJ PRODUKTÓW	Czetwert rsr.	kop.	Korzec od rubl. sr.	kop.	do rubl. sr.	kop.
Pszenica — 242 — — funt.	12	55	6	50	7	45[1])
Żyto — 232 — — „	8	52	4	$72\frac{1}{2}$	5	$32\frac{1}{2}$
Jęczmień 4 i 2 rzędowy	7	20	4	20	4	50
Owies	4	8	2	40	2	55
Gryka	—	—	—	—	—	—
Rzepik letni		—			—	
Rzepak raps zimowy	—				—	
Siemie lniane	—				—	
Groch polny		—		—	—	
„ cukrowy	—	—			—	—
Fasola		—	—		—	
Kasza jaglana		—	—	—		
„ jęczmienna		—	—	—	—	
„ gryczana gruba		—			—	
„ „ drobna						
Mąka parowa pszenna 000 pud	—		—	—		
„ „ „ 00 „					—	
„ „ „ I „	—	—			—	
„ „ „ II „	—				—	
„ „ żytnia pyt. Nr. 1 i 2	—	—				
Jarzyny: Kartofle	4	32	2	55	2	70
„ Buraki	—		—		—	
Okrasa: Masło świeże funt	—	—			—	
„ „ solone pud	—	—	—		—	
Olej rzepakowy pud	—					
„ lniany „	—				—	
Śledzie szkockie beczka	—	—			—	
„ angielskie „	—	—	—	—	—	
Siano pud	—	—	—	35		40
Słoma pud	—	—		$7\frac{1}{2}$	—	20
Drzewo opał. twarde sążeń kubiczny	—	—			—	
„ „ miękie „ „	—	—		—		
Olej skalny funt					—	—

Dowozy: Koleją, Wisłą i Osią.

Pszenicy 000; Żyta 400 Jęczmienia —; owsa 500 korcy.

[1]) Pszenica wyborowa funtów 250 płacono rs. 8 k. 30.

Cena Okowity dnia 2 (14) Listopada.

Hurtowa składowa wiadro od rs. 5 k. 6 $\frac{1}{4}$ — rs. 5 k. $61\frac{4}{5}$, garniec rs. 1 k. $82\frac{1}{2}$ rs. 1 k. 83.

Pojedyncza szynkarska garniec od rs. k. — rs. k. —

OGŁOSZENIA RZĄDOWE — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE
ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ

N. D. 7091. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

На основаніи 1-й ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 года, вызываетъ самовольно отлучившагося за границу жителя уѣзднаго города Волковышекъ конскрипта, еврея Хаима Ковенскаго, чтобы онъ въ теченіи шести недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова возвратился въ Царство Польское и явился къ ближайшему начальству, въ противномъ же случаѣ будетъ съ нимъ поступлено согласно 340 и 341 стат. Уложенія 1847 года о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Сувалки, Октября 27 дня 1871 года.
Совѣтникъ, Янишевскій.

N. D. 7092. *Петроковское Губернское Правленіе.*

На основаніи ст. 1 Высочайшаго Указа 1850 г., Петроковское Губернское Правленіе вызываетъ симъ жителя города Лодзи Герша Голомбъ, отлучившагося въ Англію и оттуда не вратившагося хотя срокъ паспорта окончился еще 12 Августа с. г., явиться на родину или къ ближайшимъ полицейскимъ властямъ, въ шести недѣльный срокъ со дня опубликованія настоящаго вызова, ибо неявка, въ означенный срокъ, будетъ считаться доказательствомъ ненахожденія его въ краѣ, и затѣмъ поступлено съ нимъ будетъ по законамъ.

Г. Петроковъ, 30 Октября 1871 г.
Совѣтникъ, (.......).

N. D. 7093. *Петроковское Губернское Правленіе.*

На основаніи ст. 1 Высочайшаго Указа 1850 г., Петроковское Губернское Правленіе вызываетъ симъ жителей, Ченстоховскаго уѣзда, гмины Панки Петра Марковскаго 21 года и посуда Клобуцка, гмины Камыкъ Франца Новацкаго 18 лѣтъ, бѣжавшихъ въ Пруссію, явиться на родину или къ ближайшимъ полицейскимъ властямъ, въ шестинедѣльный срокъ, со дня опубликованія настоящаго вызова, ибо неявка въ означенный срокъ, будетъ считаться доказательствомъ ненахожденія ихъ въ краѣ и затѣмъ поступлено съ ними будетъ по законамъ.

Г. Петроковъ, 30 Октября 1871 года.
Совѣтникъ, (.......).

N. D 6914. *Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.*

Na skutek żądania przez stronę interesowaną wniesionego, a właściwemi dowodami popartego i w zastosowaniu się do art.3 Najwyższego Ukazu z d. 14 (26) Grudnia 1865 roku o poszukiwaniu zagubionych lub skradzionych Listów Zastawnych lub kuponów podaje do powszechnej wiadomości, iż Ludwik Skaliński we wsi Ziemotki, powiecie Turekskim, gubernji Kaliszskiej zamieszkały utracił listy zastawne Okresu III Serji I. Lit. B. Nr. 11743, Lit. C. Nr. 52383, 56596, 89047, 95479, 100,600, z kuponami 7-ma od włącznie 1-o półrocza 1872 r. do włącznie 1-o półrocza 1875 r.

Ostrzega się przeto, że obieg powyższych listów i kuponów zakwestjonowany niniejszem zostaje, i że w skutek tego każdy nabywca listu lub kuponu zakwestjonowanego, byłby powołanym przez poszkodowanego do rozprawy sądowej o własność zakwestjonowanego, listu lub kuponu.

za Prezesa, Rusocki.
za Pisarza, Górski.

N. D. 7113 *Syndycy tymczasowi Massy upadłości Józefa Gerlach.*

Wszyscy wierzyciele massy upadłośc Józefa Gerlach, fabrykanta wyrobów nożowniczych i drzewnych, wzywają się niniejszem: ażeby w ciągu dni 40 stawili się osobiście lub przez pełnomocników, przed Syndykami tymczasowemi tejże massy, a mianowicie w kancelarji jednego z nich to jest Kajetana Wałowskiego Patrona w Warszawie pod Nr. 586a przy ulicy Długiej utrzymywanej i oświadczyli im: z jakiego tytułu i co do jakiej sumy są wierzycielami Józefa Gerlach, oraz aby oddali tymże Syndykom, tytuły swych wierzytelności, lub złożyli takowe w kancelarji Trybunału Handlowego w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego na ręce W. Andrychewicza Podpisarza.

Warszawa d. 28 Paździer. (9 Listop.) 1871 r.
Kajetan Wałowski, Patron.
Abraham Winkelhake.

OTWARCIE SPADKOWE.
ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 7111. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Po nastąpionej w dniu 11 (23) Lipca 1871 roku śmierci Ludwika Czempińskiego, współwłaściciela nieruchomości Warszawskich Nr. 1855 i 1856, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego termin na dzień 16 (28) Lutego 1872 r. w Kancelarji podpisanego Rejenta wyznacza się.

Józef Majewski.

N. D 7110. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.*

Z powodu nastąpionej śmierci Abrahama Heilsberga, wierzyciela sumy rs. 1,200 zabezpieczonej p d Nr. 32 działu IV, wykazu hypotecznego dóbr Gutkowice położonych, pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Rawie, toczy się postępowanie spadkowe i termin do regulacji tego spadku w Kancelarji Hypotecznej wyznaczony został na dzień 18 (30) Maja 1872 r.

S. Zawadzki.

N. D. 7107. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.*

Po zmarłych:

1. Karolu Wolhybner vel Wolhübner, wierzycielu sum rsr. 1,950 i rs. 1,200 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 1475.

2. Marjannie z Gujskich Ulasińskiej, wierzycielce sumy rub sr. 1,425 tytułem hypoteki prawnej, na nieruchomości Warszawskiej Nr. 1541.

3. Franciszce z Pajewskich Filipeckiej, wierzycielce sumy rub. sr. 1,200 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 1468 A, i sum: rsr. 1,950, oraz rs. 1,350 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 2457, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego, wyznacza się termin co do Karola Wolhybner na dzień 9 (21) Lutego 1872 r., zaś co do Marjanny Ulasińskiej i Franciszki Filipeckiej na dzień 10 (22) Maja 1872 roku w Kancelarji podpisanego Rejenta, gdzie wszyscy interesanci zgłosić się winni z prawami swemi pod prekluzją.

Warszawa dnia 2 (14) Listopada 1871 r.
Stanisław Tyrchowski.

N. D. 7116. *Pisarz Sądu Pokoju w Zakroczymiu.*

Z powodu śmierci: 1. Dyny Frydman, wierzycielki sumy rs. 900 na nieruchomości w m. Płońsku pod Nr. 85 i 86 położonej; 2. Jakóba Pomianowskiego, właściciela nieruchomości, w osadzie Sochocin pod Nr. 27 sytuowanej; i 3. Icka Lewina Peretza Kamioner, właściciela prawa odkupu tejże nieruchomości w osadzie Sochocin pod Nr. 27; termin do regulacji spadków, w Sądzie tutejszym na dzień 11 (23) Maja 1872 r. o godzinie 9 z rana wyznaczam.

Zekroczym d. 19 (31) Października 1871 r.
Bronisław Sujkowski.

N. D. 6790. *Управленіе Императорскими Варшавскими Дворцами.*

Въ Управленіи Императорскими Варшавскими Дворцами въ Лазенкахъ, производиться будутъ 10 (22) Ноября с. г., въ 12 часовъ полудни торги (in minus), на поставку въ теченіи 1872 года фуража для 17-ти упряжныхъ и 15-ти рабочихъ лошадей, то есть: овса, 646 четвертей, 1 четверикъ 6 гарнцевъ, сѣна, 3,843 пуда, соломы 1,930 пудовъ 26 фунтовъ, и на кормъ лебедей, овса, 36 четвертей, 4 четверика, 4 гарнца. Всего, считая по цѣнамъ ниже сего означенныхъ, на сумму, шесть тысячь тридцать шесть рублей тридцать двѣ съ половиною копѣйки, (6,036 р. $32\frac{1}{2}$ коп).

Къ торгамъ допущены будутъ только лица, которыя кромѣ представленія на оныхъ установленныхъ свидѣтельствъ на право производства торговли и залога, ниже сего означеннаго, предъявятъ вмѣстѣ доказательства отъ Магистрата гор. Варшавы въ томъ, что они торгуютъ фуражемъ.

Торги эти произведутся въ упомянутомъ мѣстѣ и времени, посредствомъ подачи опечатанныхъ объявленій, адресованныхъ на имя Завѣдывающаго Императорскими Варшавскими Дворцами, написанныхъ безъ всякихъ подчистокъ и поправокъ на гербовой бумагѣ въ 30 к. и по формѣ, ниже сего припечатанной. По вскрытіи же объявленій, послѣдуетъ переторжка гласная между соискателями.

Къ торгамъ, назначены сообщенныя Магистратомъ существующія въ Варшавѣ цѣны, именно: за четверть овса, пять рублей пятьнадцать копѣекъ, за пудъ сѣна, пятьдесятъ копѣекъ и за пудъ соломы, тридцать одна копѣйка.

Поставка останется за этимъ изъ торгующихся, который отъ упоминаемыхъ цѣнъ уступитъ въ пользу казны самый выгоднѣйшій процентъ.

Желающіе торговаться, обязаны соразмѣрно $\frac{1}{5}$ части торговой суммы, представить при подачѣ своихъ объявленій подъ залогъ наличными деньгами, или дозволенными закономъ билетами кредитныхъ установленій, суму, въ округленіи, тысяча триста рублей (1,300 руб.). Залогъ удерживающагося при поставкѣ, останется въ депозитномъ храненіи отдѣленія касы Министерства Императорскаго Двора въ Варшавѣ, прочихъ же торгующихся залоги, возвращены имъ будутъ тотчасъ.

Подробныя условія подряда, изложены въ торговыхъ кондиціяхъ, которыя читать можно ежедневно кромѣ воскресныхъ и праздничныхъ дней, въ Дворцовомъ Управленіи въ Лазенкахъ, съ 9 часовъ утра до 3 по полудни.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе опубликованнаго объявленія Управленія Императорскими Варшавскими Дворцами, симъ заявляю, что принимаю на себя поставку фуража для упряжныхъ и рабочихъ лошадей находящихся при Дворцахъ въ теченіи 1872 г., по цѣнамъ означеннымъ въ томъ же объявленіи, съ уступкою съ оныхъ въ пользу казны N процентовъ, (прописать цифрами и словами). При чемъ подвергаюсь всѣмъ торговымъ условіямъ, которыя мною прочитаны и поняты.

Прописать число составленія объявленія подписать четко имя и фамилію и мѣсто жительства

Г. Варшава, 18 (30) Октября 1871 г.
Завѣдывающій Дворцами, Камергеръ, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ, Мухановъ.
Его Помощникъ, Статскій Совѣтникъ, Квѣцинскій.
3—3

N. D. 7101. Warszawska Izba Skarbowa podaje do powszechnej wiadomości, iż otrzymała z Departamentu Handlu i Przemysłu żelazne arszyny, które rozesłała dla sprzedaży do kas Okręgowych i Powiatowych Gubernji Warszawskiej.

W kasie zaś Gubernjalnej Warszawskiej sprzedaż takowych odbywa się codziennie od godziny 9 z rana do 9 wieczór po kop. 45 za jeden arszyn; kupującym zaś odrazu 50 lub więcej arszynów takowe sprzedają się po kop. 30.

Warszawa d. 30 Października 1871 r.

N. D. 7124. W dniu 5 (17) Listopada r. b. o godzinie 10 z rana prawnie zajęte ruchomości jako to: meble jesionowe, warsztaty stolarskie, piec żelazny, i t. p. przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

S. *Nawrocki*, Komornik p S. A.

OGŁOSZENIA PRYWATNE.
ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ

N. D. 7115. Podaje do powszechnej wiadomości, iż **Bilety Lombardowe** wydany za N-mi 37748 i 49071 przypadkowo zaginęły.

Wzywa się więc posiadacza, iżby najpóźniej w 6 tygodni od d. 29 Listopada 1871 r., to est od daty ostatniego ogłoszenia zgłosił się z prawo posiadania onegoż w Dyrekcji Lombardu udowodnił, gdyż w przeciwnym razie duplikat biletu wydanym zostanie osobie, której nazwisko zapisane w księgach Dyrekcji.

1—3

Дозволено Цензурою. — w Drukarni Okręgu Naukowego Warszawskiego. — Redaktor, P. Weinberg. — (*Dodatek*)

OGŁOSZENIA RZĄDOWE. — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

REGULACJE HYPOTECZNE. УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

N. D. 7075. Sąd Pokoju w Szydłowcu. Wydział Hypoteczny.

Z powodu żądanej nowej regulacji hypoteki: Domu w mieście Szydłowcu pod Nr. policyjnym 107 położonego, który graniczy od wschodu z ulicą główną, od południa z domem Jana Magierowskiego, od zachodu z domem Tomasza Ceglińskiego, od północy z domem Michla Perlemutera.

Nadto z powodu żądanej nowej regulacji hypoteki:

Domu w mieście Szydłowcu pod Nr. policyjnym 80 położonego, który graniczy od wschodu z domem Nuty Rosenbaum, od zachodu z domem Nuty Brojtmana, od południa z rynkiem żydowskim, a od północy z domem Dawida Zylbersztajna.

Zawiadamia strony interesowane, że termin do powyższych regulacji w Sądzie tutejszym na dzień 10 (22) Lutego 1872 roku godzinę 10 rano wyznaczony został.

Wzywa zatem interesantów aby w tym terminie osobiście lub przez pełnomocników urzędownie i szczególnie umocowanych do takowych się zgłosili, żądania swe i wnioski do protokułu regulacyjnego podali zaopatrzyli się w dokumenta prawa ich udowadniające.

Ostrzega się nadto, że niezgłaszający się w terminie powyższym, podpadną skutkom prekluzji z artykułu 154 i 160 prawa o hypotekach z roku 1818 przepisanym; tudzież że jeżeliby właściciel wywołanej nieruchomości w terminie do regulacji oznaczonym nie stawił się, to tenże na żądanie którego bądź z interesowanych, na karę od rs. 1 kop. 50 do rs. 7 kop. 50 skazanym będzie i podług art. 150 tegoż prawa, utraca wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji, jakie w skutek aktu żądanych reglacji wydane zostaną, nastąpi w d. 11 (23) Lutego 1872 r. o godzinie 10 rano na posiedzeniu tutejszego Sądu i od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Interesanci przeto bez dalszych wezwań w tymże dniu ogłoszenia decyzji obecni być winni.

Szydłowiec d. 23 Paźdz. (4 Listopada) 1871 r.
Podsędek, Kozłowski.

N. D 7016. Sąd Pokoju w Łowiczu Wydział Hypoteczny.

Z powodu żądania Prokuratorji w Królestwie Polskiem, wywołania do pierwiastkowej regulacji hypoteki, podwórza gospodarczego ze znajdującemi się na takowem domem: mieszkalnym i zabudowaniami gospodarczemi, wchodzącemi poprzednio w skład realności należących do zniesionego klasztoru XX. Reformatów we wsi Miedniewicach, Powiecie Grodiskim, Gubernji Warszawskiej, a obecnie pod zawiadywanie Skarbu przeszłych.

Zawiadamia, że regulacja ta odbędzie się w Sądzie tutejszym w dniu 15 (27) Lutego 1872 r.

Wzywa zatem osoby mające prawa jakie lub pretensje do rzeczonych realności, aby w terminie powyższym osobiście lub przez pełnomocników legalnie umocowanych, z dokumentami właściwemi, dla zameldowania takowych do protokułu regulacyjnego przybyły, gdyż w razie niestawienia się podpadną skutkom prekluzji z art. 150 i 160 prawa o hypotekach z r. 1818 wynikającej.

Ogłoszenie decyzji, jaka na skutek aktu pierwiastkowej regulacji hypoteki wydana będzie, nastąpi na posiedzeniu Sądu Pokoju, w dniu 16 (28) Lutego 1872 r.

Łowicz dnia 26 Paźdz. (7 Listop.) 1871 r.
Asesor Trybunału,
p. o. Podsędka,
Asesor Kolegjalny, Żrajewski.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 6979. Magistrat Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości powszechnej, że w dniu 17 (29) Listopada r. b. od godziny 12 w południe odbywać się będzie w sali licytacyjnej Magistratu m. Warszawy licytacja in minus na dostawę w ciągu roku 1872 dla Warszawskiego Policyjnego Aresztu żywności około 107,000 dziennych porcji, od kop. sr. dwunastu i pół za porcję.

Licytacja odbywać się będzie głośna i rozpocznie się od ceny powyżej podanej.

Wolno jest niestawającym do licytacji składać na ręce Prezydenta Miasta w sali posiedzeń Magistratu w dniu do licytacji oznaczonym do godziny 12 w południe deklaracje opieczętowane, na papierze stemplowym podług podającego się poniżej wzoru, w których wyraźnie literami bez skrobania poprawek i przekreśleń wypiszą cenę jednej porcji po jakiej obowiązują się dostarczać żywność; otworzenie złożonych deklaracji nastąpi w obec licytantów zaraz po ukończeniu licytacji głośnej.

Przystępujący do licytacji lub też składający deklaracje winni dołączyć kwit kasy głównej ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rs. 1338 i na koszta ogłoszenia rs. 20, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji oraz taryfa żywności są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świąteczne.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Magistratu m. Warszawy o odbyć się mającej w dniu 17 (29) Listopada r. b. publicznej licytacji składam niniejszą deklarację iż podejmuję się dostawy w ciągu roku 1872 dla Warszawskiego Policyjnego Aresztu żywności około 107,000 dziennych porcji po kop. sr. N. N.' za jedną porcję (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie głównej ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rs. 1338 i na koszta ogłoszenia rs. 20 przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. N. pisałem dnia miesiąca 1871 r.
(podpisać wyraźnie imie i nazwisko)

Warszawa d. 26 Paździer. (7 Listop.) 1871 r.
p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu,
Jenerał-Lejtenant, Witkowski.
za Naczelnika Kancelarji, Pronaszko.

N. D. 6936. Магистратъ Города Мщонова.

На основаніи предписанія Блонскаго Уѣзднаго Управленія, отъ 16 Октября сего 1871 г., за N. 6949, симъ объявляетъ, что въ Магистратѣ города Мщонова въ 24 день Ноября 1871 г. въ 12 часовъ полудня, будутъ производиться чрезъ опечатанныя объявленія торги на отдачу въ 3-хъ лѣтнее арендное содержаніе дохода отъ убоя скота въ Мщоновской городской скотобойнѣ отъ суммы нынѣ ежегодно уплачиваемой 550 руб. сер. 50 коп. (in plus) возвышенной. Лица желающія участвовать въ сихъ торгахъ обязаны прибыть въ вышеозначенное время въ Мщоновскій Магистратъ съ залогами $^1/_{10}$ часть вышеозначенной суммы, отъ которой торги начнутся чрезъ опечатанныя объявленія in (plus) съ повышеніемъ отъ тойже суммы.

Прочія же условія будутъ предъявлены желающимъ ежедневно, исключая высокоторжественныхъ, праздничныхъ и воскресныхъ дней.

Г. Мщоновъ, Октября 22 дня 1871 г.
Бургомистръ города Мщонова,
1—3 (......).

N. D. 7118. Magistrat Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości powszechnej, że w dniu 24 Listopada (6 Grudnia) r. b. o godzinie 12-ej w południe, odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje, na dostawę w ciągu roku 1872 na użytek miasta Warszawy zwiru oczyszczonego około 150 sażenów kubicznych od rs. 30 kop. 72 i pół, wyraźnie od rubli srebrem trzydziestu, kop. siedmdziesięciu dwóch i pół za jeden sażeń.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dostawę, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta Miasta opieczętowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania, poprawek i przekreśleń wypiszą jaki odstępują procent od ceny do niniejszej licytacji podanej.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit Kasy Głównej Ekonomicznej Miasta Warszawy na złożone w tejże vadjum w ilości rsr. 500 i na koszta ogłoszenia rs. 15, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone zostaną.

Bliższe warunki, dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym Magistratu każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

Wskutek ogłoszenia z d. podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się dostawy w ciągu roku 1872 na użytek miasta Warszawy potrzebnego zwiru, oczyszczonego, około 150 sażenów kubicznych po rs. 30 k. 72 i pół za jeden sażeń (wypisać literami, i odstępuję od takowej ceny procentów NN. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekonomicznej Miasta Warszawy vadium w ilości rs. 500 i na koszta ogłoszenia rs. 15 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N.N. pisałem dnia N. N.
(podpisać wyraźnie imie i nazwisko)

Warszawa d. 1 (13) Listopada 1871 r.
p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu, Jenerał-Lejtenant,
Witkowski.
za Naczelnika Kancelarji, Pronaszko.

N. D. 7119. Magistrat Miasta Warszawy.

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 10 (22) Listopada r. b. o godzinie 12 w południe, odbywać się będzie w sali licytacyjnej Magistratu licytacja (in minus) na dostawę w ciągu roku 1872 węgla kamiennego dla Warszawskiego wodociągu około 63,000 pudów, od kop. 19$^1/_2$ wyraźnie od kopiejek dziewiętnaście i pół za pud, a dla wodociągu Pragskiego około 3,800 pudów od kop. 20$^1/_2$, wyraźnie od kopiejek dwudziestu i pół za pud.

Licytacja odbywać się będzie głośna i rozpocznie się od cen powyżej wyszczególnionych.

Wolno jest niestawającym do licytacji składać lub nadsyłać na ręce p. o. Prezydenta miasta w sali licytacyjnej Magistratu w dniu do licytacji oznaczonym do godziny 12 w południe, deklaracje opieczętowane na papierze stemplowym ceny kop. 70 podług podającego się poniżej wzoru, w których wyraźnie literami bez skrobania, poprawek i przekreśleń wypiszą jaki odstępują procent od cen do licytacji podanych, otworzenie złożonych deklaracji nastąpi zaraz po ukończeniu licytacji głośnej.

Przystępujący do licytacji lub też składający deklarację winni dołączyć kwit kasy Głównej Ekonomicznej m. Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rsr. 1,310 i na koszta ogłoszenia rs 25, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świąteczne.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia składam niniejszą deklarację, iż podejmuję się dostawy w ciągu roku 1872, węgla kamiennego dla Warszawskiego wodociągu około 63,000 pudów po kop. 19$^1/_2$ wyraźnie po kopiejek dziewiętnaście i pół za pud i dla wodociągu Pragskiego około 3,800 pudow po kop. 20$^1/_2$ wyraźnie po kopiejek dwadzieścia i pół za pud i odstępuję od takowych cen procentów N. N. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie Głównej Ekonomicznej m. Warszawy, vadium w ilości rs 1,310 i na koszta ogłoszenia rsr. 25, przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia mca r.
(podpisać wyraźnie imie i nazwisko)

Warszawa d. 1 (13) Listopada 1871 r.
p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu Jenerał-Lejtenant,
Witkowski.
za Naczelnika Kancelarji, Pronaszko.

N. D 7083. Rząd Gubernjalny Radomski.

Podaje niniejszem do wiadomości powszechnej, że podług zasad wskazanych wydanemi 16 (28) Maja 1833 r. i 3 (15) Września 1840 roku przepisami o licytacjach, odbędzie się w d. 25 Listopada (7 Grudnia) r. b. w sali posiedzeń Rządu Gubernjalnego licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje, a następnie głośne licytowanie na dostawę w ciągu lat dwóch, zaczynając od dnia 1 (13) Stycznia 1872 do tegoż dnia i miesiąca 1874 r. drzewa opałowego, świec, oleju i słomy dla wojsk, osób, biur i zakładów wojskowych, w Gubernji Radomskiej od cen:

Za sążeń półkubiczny drzewa rs. 4 k. 28$^3/_4$.
Za funt świec łojowych kop. 19$^1/_2$.
Za funt oleju kop. 17$^1/_2$.
Za pud słomy kop. 22$^1/_2$.

Mający chęć podjęcia się tej entreprizy, winien w dniu do licytacji wyznaczonym złożyć lub nadesłać na ręce Gubernatora Radomskiego deklarację opieczętowaną, napisaną podług domieszczonego niżej wzoru z wyrażeniem w takowej liczbami i literami cen, za jakie podejmuje się dostarczać wojsku artykuły.

Do deklaracji tej ma być dołączony kwit Banku lub Kasy Skarbowej, na zdeponowane vadium 5,000 rsr., a to w gotowiźnie, listach zastawych, listach likwidacyjnych lub obligach skarbowych.

Vadium to, może być także złożone:

a) W biletach i papierach Kredytowych, licząc po kursie przez Ministerstwo Finansów oznaczonym, i

b) W akcjach i obligacjach dróg żelaznych, zagwarantowanych przez Rząd, licząc po kursie przez Ministerstwo Finansów oznaczonym, a w tej liczbie będą przyjęte: akcje dróg Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej w stosunku 60 pr. centu, a Warszawsko-Terespolskiej i Fabryczno-Łodzkiej w stosunku opłaconych i odnotowanych na tych akcjach wniosków. Obligacje zaś podług kursu Giełdy Warszawskiej.

Termin ostateczny do składania deklaracji, oznacza się do godziny 1-ej z południa tego dnia, w którym odbytą będzie licytacja.

Po rozpieczętowaniu złożonych w terminie licytacyjnym deklaracji, odbędzie się pomiędzy konkurentami, którzy deklarację złożyli, licytowanie głośne in minus, od cen najkorzystniej dla Skarbu zadeklarowanych i dla tego składający deklarację, winien bądź osobiście, bądź przez plenipotenta urzędownie umocowanego, stawić się do licytacji w czasie wyżej oznaczonym i przed rozpoczęciem takowej powinien podpisać warunki licytacyjne, na dowód odczytania onych.

Nie składający w terminie właściwym deklaracji piśmiennej, nie będzie przypuszczonym do licytacji głośnej.

Deklaracje podane lub nadesłane po terminie lub nie podług wzoru, lub z odstąpieniem od art. 17 przepisów z dnia 16 (28) Maja 1833 roku, lub skrobane, przekreślane, pisane liczbami bez wyrażenia literami, albo obejmujące zastrzeżenia przeciwne warunkom licytacyjnym, wreszcie złożone bez dołączenia kwitu na zdeponowane vadium nie będą przyjęte i za nieważne uznane zostaną.

Oprócz tego przy deklaracji powinno być przedstawione świadectwo właściwej władzy, że podający deklaracje rzeczywiście zajmują się entreprizami i że wypełniają je z całą sumiennością i akuratnością, a także że mają ruchomy lub nieruchomy majątek nie znajdujący się w vadium.

W końcu uwiadamia się, że utrzymujący się przy entreprizie, obowiązany jest zaraz po zatwierdzeniu licytacji, złożyć na kaucję 10,000 rsr. licząc w to stawione vadium i że warunki licytacyjne w każdym czasie, wyjąwszy święta, od godziny 9-ej z rana do 3-ej po południu, mogą być przejrzane w biurze Rządu Gubernjalnego Radomskiego w Wydziale Wojskowym.

Wzór deklaracji.

W skutek zamieszczonego w pismach perjodycznych przez Rząd Gubernjalny Radomski ogłoszenia, z dnia . . . . . . r. b. Nr. . . . . składam niniejszą deklarację, iż podejmuję się na przeciąg lat dwóch, od dnia 1 (13) Stycznia 1872 r. do tegoż dnia i miesiąca 1874 r., dostawy drzewa opałowego, świec, oleju i słomy dla wojsk, osób, biór i zakładów wojskowych w Gubernji Radomskiej po cenach następujących:

Za półkubiczny sążeń drzewa po rsr. . . . . kop. . . . wyraźnie

Za funt świec łojowych . . . . . kop. . . wyraźnie

Za funt oleju . . . . kop. . . . wyraźnie

Za pud 40 funtowy słomy kop. . . . wyraźnie

Poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom objętym w warunkach licytacyjnych, których treść dobrze mi jest wiadomą. Kwit Kasy . . . . . na złożone vadium w sumie rubli srebrem 5,000, wyraźnie rubli srebrem pięć tysięcy załączam). Kwit takowy w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę.

Stałe moje zamieszkanie jest (wypisać czytelnie, miasto, ulicę, numer domu, datę, imie i nazwisko).

Radom dnia 30 Października 1871 roku.
Radca,
Radca Kolegjalny, Swirski.
Referent, Jaszowski.

N. D. 7122. Сѣдлецкая Казенная Палата.

Симъ объявляетъ, что въ присутствіи Влодавскаго Уѣзднаго Управленія 15 (27) Ноября 1871 г., будутъ производиться торги на отдачу въ 12-лѣтнюю аренду съ 20 Мая с. г. пропинаціи въ селеніяхъ: Замолодыче и Мосцицва, отъ суммы 95 руб.

Желающій торговаться, обязанъ въ назначенный срокъ, явиться въ присутствіе Уѣзднаго Управленія и представить доказательство въ томъ, что къ нему неотносятся ст. 284 и 285 устава о питейномъ сборѣ съ 1866 г., а также залогъ въ размѣрѣ 10 руб.; кромѣ изустныхъ торговъ, можно торговаться и посредствомъ запечатанныхъ объявленій, каковыя имѣютъ быть представлены лично или присланы по почтѣ до 12 часовъ утра означеннаго дня, по прилагаемой формѣ, на гербовой бумагѣ 30 коп. съ надписью: „Объявленіе N. на пропинацію въ N.

Объявленія будутъ вскрыты по окончаніи изустныхъ торговъ. Прочія условія можно видѣть въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Палаты и въ Уѣздномъ Управленіи.

Форма объявленія

Вслѣдствіе объявленія Сѣдлецкой Казенной Палаты, симъ заявляю желаніе взять въ 12-лѣтнюю съ 20 Мая с. г. аренду, пропинацію въ селеніяхъ Замолодыче и Мосцицва за ежегодный платежъ (прописью), на установленныхъ извѣстныхъ мнѣ условіяхъ. Квитанцію N. казначейства на внесенный залогъ (столько то рублей прописью) при семъ прилагаю, съ тѣмъ, что въ случаѣ неустойки на торгахъ залогъ этотъ получу лично, или прошу выслать на мой счетъ (туда то). Поименовать мѣсто жительства и время подачи объявленія и затѣмъ подписать имя и фамилію.

Г. Сѣдлецъ, Октября 30 дня 1871 г.
За Завѣдывающаго Отдѣленіемъ Государственныхъ Имуществъ,
Замбржицкій.
1—3 За Ст. Дѣлопроизводителя, Левицкій.

N. D. 7078. Люблинскій Губернскій Совѣтъ Общественнаго Призрѣнія.

Объявляется, что въ присутствіи его, 25 Ноября (7 Декабря) с. г. въ 12 часовъ утра, будутъ производиться сперва посредствомъ запечатанныхъ объявленій, а потомъ устные торги на поставку продовольственныхъ и другихъ припасовъ для благотворительныхъ заведеній, въ гор. Люблинѣ, съ 1 (13) Января 1872 г., по 1 (13) Января 1873 г. стоимость припасовъ, исчисленныхъ приблизительно по увеличеннымъ цѣнамъ, составляетъ: для больницы. Св. Іосифа 1,942 р. 63 коп., Св. Викентія 4,385 р. 67 коп., Св. Іоанна 3,706 р. 66 к., еврейской 1,439 р. 87 коп. и еврейскаго дѣтскаго пріюта 1,020 руб. 11 коп., итого 12,494 руб. 94 коп.

Желающимъ участвовать въ торгахъ предоставляется торговаться на весь подрядъ для всѣхъ заведеній вмѣстѣ или отдѣльно для каждаго или же только для нѣкоторыхъ изъ нихъ.

Вступающіе въ торгъ подчиняющіеся правиламъ о пошлинахъ за право торговли и промысловъ, обязаны представить лично, или по почтѣ, на руки Секретаря Совѣта, за часъ до торговъ, запечатанное объявленіе съ приложеніемъ залога, соотвѣтствующаго $^1/_{10}$ части подрядной суммы.

Условія и вѣдомость припасамъ и цѣнамъ могутъ быть разсматриваемы въ канцеляріи Губернскаго Совѣта. Объявленія соискателей должны быть составлены по ниже изложенной формѣ, на простой бумагѣ, безъ подчистокъ и исправленій, запечатанныя сургучемъ, въ конвертъ на имя Люблинскаго Губернскаго Совѣта Общественнаго Призрѣнія, на конвертѣ должно быть написано: въ торгу 25 Ноября (7 Декабря) 1871 г., на припасы для такихъ то заведеній (здѣсь поименовать заведенія).

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Люблинскаго Губернскаго Совѣта Общественнаго Призрѣнія заявляю, что поставку продовольственныхъ и другихъ припасовъ для (здѣсь поименовать заведенія для которыхъ принимается подрядъ) обязуюсь поставлять, согласно составленнымъ на сей предметъ кондиціямъ, которыя достаточно знаю и которымъ вполнѣ подчиняюсь, всѣ поименованные въ приложенной къ нимъ вѣдомости припасы, съ уступкою отъ платы за всѣ эти припасы (здѣсь обозначить цифрою и словами размѣръ уступленныхъ процентовъ. Залогъ въ (такихъ то бумагахъ или наличныхъ деньгахъ), при семъ представляю. Ноября такого то числа, писать словами) дня 1871 г., мѣсто въ которомъ написано объявленіе. Подпись: имя и фамилія, мѣсто жительства.

Г. Люблинъ, 29 Окт. (10 Ноября) 1871 г.
1—3 Секретарь Совѣта, (......).

N. D. 6953. Zarządzający częścią solną w Królestwie Polskiem.

Niniejszem podaje do publicznej wiadomości, iż na skutek zwinięcia rządowego zakładu Warzelni Solnej w Ciechocinku, położonego w gubernji Warszawskiej, powiecie Nieszawskim, na d. 1 (13) Grudnia 1871 r. naznacza się sprzedaż przez publiczną licytację do tegoż zakładu należących a poniżej wyszczególnionych materjałów a mianowicie:

1. Kamiennych budowlanych na summę.	rs.	491	kop.	82$^1/_2$
2. Drewnianych takichże	„	1584	„	75
3. Na wyrób beczek . .	„	2823	„	67$^3/_4$
4. Opałowych	„	15178	„	59$^1/_4$
5. Metalowych	„	4404	„	98$^1/_2$
6. Konopnych	„	149	„	60
7. Do oświetlenia i smarowidła	„	654	„	4$^1/_2$
8. Różnorodnych . . .	„	488	„	47$^1/_2$

Całkowita suma licytacyjna wynosi ogółem . . rs. 25775 kop. 95.

Sprzedaż wspomnionych materjałów odbywać się będzie partjami, szczegółowy wykaz których znajduje się przy warunkach licytacyjnych; gdyby wszakże podczas licytacji zbywało na konkurentach do nabycia wspomnionych materjałów ogólnemi partjami to sprzedaż każdego pojedyńczego przedmiotu nastąpi oddzielnie.

Głośna in plus licytacja odbywać się będzie w biórze Naczelnika, Warzelni Solnej w Ciechocinku, bez wszelkich relicytacji, z dozwoleniem nadsyłania opieczętowanych deklaracji; tym wszakże, którzy osobiście, lub też przez pośrednictwo upełnomocowanych osób zechcą przyjąć udział w licytacji, niedozwala się jednocześnie podawać opieczętowanych deklaracji.

Osoby, pragnące należeć do głośnej licytacji, obowiązane są przed rozpoczęciem takowej złożyć:

a) dowody osobistości swojej dotyczące:

b) vadium w stosunku 10% wartości tego materjału, o który pragną konkurować.

Opieczętowane deklaracje powinny być nadesłane, albo podane, do bióra Naczelnika Warzelni Solnej w Ciechocinku nie później jak do godziny 11 z rana w dniu naznaczonym do licytacji.

Deklaracje te winny zawierać:

1. Wyrażenie życzenia co do nabycia całej nierozłącznie i bezwarunkowo partji materjałów w ścisłem zastosowaniu się do zatwierdzonych warunków licytacyjnych.

2. Cenę wyraźnie napisaną.

3. Miejsce pobytu. stan, imię i nazwisko deklaranta z dołączeniem właściwych dowodów jak również miesiąc i datę podpisania deklaracji, i

4. Wymagane vadium.

Deklaracje, zawierające w sobie zastrzeżenia pod jakim bądź względem niezgodne z ogłoszonemi publicznie warunkami. albo też przy których nieokażą się żadne vadja, przyjęte nie będą.

Zatwierdzenie licytacji pozostawia się Zarządowi Solnemu w Królestwie Polskiem.

Pragnący bliżej poznać warunki licytacyj ne mogą obejrzeć takowe w Zarządzie Solnym Królestwa Polskiego na ulicy Rymarskiej w gmachu Zarządu Ministerstwa Finansów, nadto w każdym z Okręgowych Akcyznych Zarządów miast Gubernjalnych Królestwa Polskiego i w biórze Naczelnika Warzelni Solnej w Ciechocinku.

Warszawa d. 21 Października 1871 r.
Zarządzający Częścią Solną w Królestwie Polskiem, Wentcel.

N. D. 7090. Сандомірское Уѣздное Управленіе.

Симъ объявляетъ, что 1 (13) Декабря 1871 г. въ 3 часа по полудни производиться будутъ, въ семъ Управленіи торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій на починку тарифнаго моста и постройку (4) четырехъ новыхъ мостовъ, а также будки для сторожа при тарифномъ мостѣ въ посадѣ Поланецъ, отъ суммы 2,500 р. с.

Желающіе торговаться обязаны прило жить къ подаваемымъ объявленіямъ, казначейскія квитанціи въ томъ, что сими послѣдними приняты временные залоги въ наличныхъ деньгахъ или процентныхъ бумагахъ въ количествѣ 250 руб., или прислать къ объявленіямъ такое же количество денегъ, или процентныхъ бумагъ, а кромѣ того представить свидѣтельство 2-й гильдіи.

Торговыя кондиціи и смѣты могутъ быть пересматриваемы въ Уѣздномъ Управленіи ежедневно, кромѣ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Подаваемыя объявленія должны быть составляемы на гербовой бумагѣ 20-копеечнаго достоинства по формѣ у сего приложенной.

Объявленія будутъ приниматься Уѣзднымъ Начальникомъ до 3 часовъ по полудни 1 (13) Декабря 1871 г., поданные же послѣ этого срока приняты небудутъ. На запечатанномъ конвертѣ объявленія должно быть написано „Начальнику Сандомірскаго уѣзда" объявленіе о торгахъ на починки и постройки мостовъ въ посадѣ Поланецъ."

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Сандомірскаго Уѣзднаго Управленія отъ Ноября с. г. за N., симъ объявляю, что обязуюсь взять подрядъ починки тарифнаго моста и постройки (4) четырехъ мостовъ, а также будки для сторожа при тарифномъ мостѣ въ посадѣ Поланецъ за сумму . . . . (здѣсь писать сумму цифрами и прописью) съ соблюденіемъ всѣхъ торговыхъ условій предписанныхъ для онаго подряда.

На представленный временный залогъ представляю квитанцію N. казначейства на сумму 250 р. с. (или представляю при семъ наличными деньгами или процентными бумагами а именно такими то, со столькими то купонами.

Мѣсто постояннаго моего жительства въ N. писалъ въ N., мца N., дня N., 1871 г.
(здѣсь имя и фамилія).

Г. Сандоміръ, 27 октября 1871 года.
1—3 Начальникъ Уѣзда, Маіоръ (.....).

N. D. 6769. Magistrat Miasta Warszawy.

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 11 (23) Listopada r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali licytacyjnej Magitratu, licytacja głośna in minus na dostawę w r. b. 150 koszul aresztantckich dla Warszawskiego Aresztu Policyjnego, od rs. 1 wyraźnie od rubla srebrem jednego za koszulę.

Mający przeto zamiar ubiegania się o poi wyższą dostawę zechcą się zgłosić w czasie miejscu wyżej oznaczonym wraz z kwitem Kasy Głównej Ekonomicznej na złożone vadium w ilości rs. 20 i na koszta ogłoszenia rs. 10, które nie utrzymującemu się przy dzierżawie natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia każdodzienie w wydziale administracyjnym, Magistratu wyjąwszy dnie świąteczne.

Warszawa d. 15 (27) Października 1871 r.
p. o. Prezydenta
Jeneralnego Sztabu
Jenerał-Lejtenant, Witkowski.
za Naczelnika Kancelarji, M. Pronaszko.

N. D. 7017. Начальникъ Августовскаго Уѣзда.

Симъ объявляется во всеобщему свѣдѣнію, что на основаніи Указа Сувалкскаго Губернскаго Правленія отъ 19 сего Октября за № 10,020, въ Августовскомъ Уѣздномъ Управленіи будутъ производится 23 Ноября (5 Декабря) 1871 года въ 11 часовъ утра публичные торги посредствомъ запечатанныхъ декларацій, на отдачу съ подряда работъ на постройку моста на рѣкѣ Черная Ганча подъ дер. Кадышъ гмины Воловичевце по Сейнско-Гродненскому шоссейному тракту, начиная торги отъ исчисленной по смѣтѣ суммы 3519 руб. 74 коп. торговые кондиціи могутъ быть разсматриваемы въ Августовскомъ Уѣздномъ Управленіи ежедневно кромѣ воскресныхъ и табельныхъ дней. Каждый приступающій къ торгамъ обязанъ представить предварительно залогъ въ размѣрѣ $^1/_{10}$ части сумы т. е. 551 руб 97 коп. который лицамъ отступающимъ отъ торговъ будетъ возвращенъ до закрытія торговаго производства.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе вызыва къ торгамъ въ номерѣ N. N. Варшавскаго Дневника напечатаннаго симъ объявляю что я обязываюсь принять на себя подрядъ работъ по ностройкѣ моста на рѣкѣ Черная Ганча подъ дер. Кадышъ гмины Воловичевце по Сейнско-Гродненскому шоссейному тракту, за суму N. N. (прописью), подчиняясь всѣмъ обязательствамъ въ торговыхъ кондиціахъ изложеннымъ; залогъ въ количествѣ 551 руб. 97 коп. или квитанцію Окружнаго Казначейства на внесеніе этой суммы при семъ прилагаю; въ случаѣ если торги несостоятся за мною, прошу залогъ возвратить мнѣ. Постоянное мое жительство въ N. N. Г. Августовѣ. дня N. 1871 года (подпись имя и фамилія).

Г. Августовъ Октября 25 дня 1871 г.
Начальникъ Уѣзда, (. . . . . .)

N. D. 6949. Ленчицкое Уѣздное Управленіе.

Объявляется, что 19 Ноября (1 Декабря) мѣсяца въ 12 часовъ утра, въ присутствіи сего Управленія, будутъ производиться торги, посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на отдачу въ подрядъ починки Ленчицкой скотобойни, начиная отъ смѣтной суммы 735 р. 99$^1/_2$ коп. (in minus).

Желающіе участвовать въ торгахъ, могутъ разсматривать условія въ Уѣздномъ Управленіи ежедневно въ присутственные часы, и въ день торговъ подать декларацію по прилагаемой формѣ съ приложеніемъ залога равняющагося $^1/_{10}$ части смѣтной суммы въ количествѣ 73 р. 60 коп.

Форма декларацін.

Вслѣдствіе объявленія Ленчицкаго Уѣзднаго Управленія, отъ 22 Октября с. г., симъ объявляю, что обязуюсь взять въ подрядъ починку Ленчицкой скотобойни за сумму . . . руб. . . . коп. (прописью), подвергая себя условіямъ торговыхъ кондиціи которыя мнѣ вполнѣ извѣстны, залогъ наличными деньгами въ количествѣ.... руб. . . . коп при семъ прилагаю и за полученіемъ онаго если торги неостанутся за мною лично явлюсь.

Мѣсто жительства имѣю въ N., писалъ дня, мѣсяца и года.
(Подписать имя и фамилію).

Г. Ленчица, 22 Октября 1871 года.
За Начальника Уѣзда, Помощникъ,
2—3 (......).

N. D. 6948. Кольское Уѣздное Управленіе.

Симъ объявляется, что въ присутствіи онаго 22 Ноября с. г. въ 11 часовъ утра, будутъ производиться торги, посредствомъ запечатанныхъ объявленіи на подрядъ постройки полицейскаго ареста и исправленія ратушнаго зданія въ гор. Колѣ, начиная отъ суммы исчисленной по утвержденной смѣтѣ въ 3,345 руб. 63$^1/_4$ к. (in minus).

Желающіе участвовать въ торгахъ, могутъ разсматривать условія, и смѣту въ Уѣздномъ Управленіи въ присутственные часы. Объявленія же должны быть писаны по прилагаемой у сего формѣ безъ подчистокъ и поправокъ.

Г. Коло, 19 Октября 1871 года.
2—3 Начальникъ Уѣзъа, (......).

Форма декларацін.

Вслѣдствіе объявленія Кольскаго Уѣзднаго Управленія, отъ 19 Октября с. г. за № 10937, обязываюсь взять въ подрядъ постройку полицейскаго ареста и исправленіе ратушнаго зданія въ гор. Колѣ за сумму.... руб. . . . коп. (прописью), подвергая себя условіямъ торговыхъ кондиціи, которыя мнѣ вполнѣ извѣстны, квитанцію на внесенный залогъ при семъ прилагаю, и за полученіемъ таковаго лично явлюсь (или о высылкѣ на мой счетъ по почтѣ прошу). Писано въ N. . дня . . . мца . . . . года.

Мѣсто моего жительства въ N.

N. D. 6937. Магистратъ Города Мщонова.

На основаніи предписанія Блонскаго Уѣзднаго Управленія, отъ 16 Октября с. г. за № 6950 симъ объявляетъ, что въ Магистратѣ гор. Мщонова въ 25 день Ноября сего 1871 г. въ 12 часовъ полудня, будутъ производиться чрезъ опечатанныя объявленія торги, на отдачу въ 3-хъ лѣтнее арендное содержаніе доходы, торговаго, ярмарчнаго и мостильнаго сборовъ въ гор. Мщоновѣ отъ суммы нынѣ ежегодно выручаемой 650 р. (in plus) возвышенной. Лица желающія участвовать въ сихъ торгахъ обязаны прибыть въ вышеозначенное время въ Мщоновскій Магистратъ съ залогами $^1/_{10}$ часть вышеозначенной суммы, отъ которой торги начнутся посредствомъ опечатанныхъ объявленіи (in plus) съ повышеніемъ отъ же суммы.

Прочія же условія будутъ предъявлены желающимъ ежедневно, исключая высокоторжественныхъ, праздничныхъ и воскресныхъ дней.

Г. Мщоновъ, Октября 29 дня 1871 года.
Бургомистръ города Мщонова,
2—3 (......).

N. D. 6805. Магистратъ Города Плонска.

Симъ объявляетъ, что въ Плонскомъ городовомъ Магистратѣ 17 (29) Ноября с. г. въ 12 часовъ утра производиться будутъ торги посредствомъ запечатанныхъ декларацій на отдачу въ трехъ лѣтнюю аренду дохода Плонской Городской Касы съ торговаго и ярмарочнаго сбора начиная съ 20 декабря (1 января) 1871/2 г. по тапое же число 1874 г. за сумму годичной аренды 575 р. запечатанные деклярацій должны быть писаны на гербовой бумагѣ 20 копѣечнаго достоинства безъ всякихъ поправокъ и подчистокъ по формѣ при семъ прилагаемой. Деклярацій эти будутъ принимаемы въ означенный для торговъ день только до 12 часовъ утра. Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны при деклярацiяхъ своихъ представить наличными деньгами или въ квитанціи казеннаго казначейства залогъ 57 р. 50 к. равняющійся $^1/_{10}$ части годичной аренды; залогъ этотъ лицамъ за коими не останется аренда будетъ возвращенъ, лицо же за которымъ останется аренда обязано будетъ доложить этотъ залогъ до $^1/_4$ части арендной суммы, кондиціи могутъ быть разсматриваемы въ Плонскомъ городовомъ Магистратѣ ежедневно, за исключеніемъ табельныхъ и праздничныхъ дней.

Г. Плонскъ, Октября 15 дня 1871 года.
3—2 Бургомистръ, (......).

Форма деклараціи.

По случаю публикаціи Плонскаго Городоваго Магистрата отъ 15 Октяб. за № 2135, симъ объявляю, что я желаю взять въ аренду доходъ съ торговаго и ярмарчнаго въ городѣ за сумму (сумма должна писаться прописью; всѣ обязанности налагаемыя условіями пополню безъ отговорочно квитанцію казначейства N., на внесенный залогъ въ количествѣ 57 р. 50 к. при семъ прилагаю, если же аренда за мною неостанется то залогъ прошу мнѣ возвратить или переслать на мой счетъ въ N., постоянное жительство мое въ N. эту декларацію писалъ въ N., такого то числа, подпись съ означеніемъ имени и фамиліи.

N. D. 7102. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Hersza Łój handlującego, w Warszawie pod Nr. 1129 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Leona Krysińskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 489c zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 900 z procentem od d. 12 (24) Czerwca 1871 r. i kosztów od Antoniego Santman i Sukcesorów Józefy z Kalinowskich Santman to jest: Antoniego Santman, Wawrzyńca Santman, Wiktorji z Santmanów Glass Franciszka Glass małż. i Zofji z Santmanów Urban Józefa Urban małż., jako współwłaścicieli nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1128 położonej, tamże jako w miejscu otwartego spadku zamieszkanie z prawa mających, protokułem, Antoniego Tymeckiego, Komornika przy Trybunale tutejszym, w dniu 7 (19) Października 1871 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie pod Nr. 1128 hypotecznym, zaś 36 nowym policyjnym, przy ulicy Żelaznej i Ogrodowej na gruncie czynszowym, z którego opłaca się czynsz rocznie rs. 6 kop. 41$^1/_2$, w Cyrkule Policyjnym V, i VI, Powązkowskim, w gminie Magistratu miasta Warszawy parafji Rzymsko-Katolickiej Narodzenia Najświętszej Panny Maryi na Lesznie, pod jurisdykcją Administracyjną Magistratu Miasta Warszawy a Sądową Sądu Pokoju wydziału II. w Warszawie położoną, prawem własności exekwowanych Antoniego Santman, oraz sukcesorów Józefy z Kalinowskich Santman należąca, (dochody której do nieruchomości protokułem Antoniego Tymeckiego Komornika, w d. 25 Sierpnia (6 Września) 1871 r. spisanym, zajęte zostały na wydzierżawienie z ustanowieniem dozorcą tymczasowym Froima Perelsztadt obywatela, w Warszawie pod Nr. 2197 A, zamieszkałego, zostają), poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości około łokci kwadr. 3070 obejmująca.

Na gruncie tej nieruchomości, są następujące zabudowania:

1. Dom murowony z drzewa, gontami kryty, o jednym kominie murowanym.
2. Parkan z drzewa, w którym znajduje się furtka.
3. Altana z łat rzniętych z drzewa, deskami kryta.
4. Wystawka na słupkach z drzewa deskami kryta.
5. Domek murowany parterowy, gontami kryty.
6. Altana z łat z drzewa, gontami kryta.
7. Komórki dwie z drzewa, deskami kryte.
8. Ustęp czyli pisotier z desek.
9. Ogródek sztachetami z łat obwiedziony.
10. Parkan z drzewa.

W ogródku na bawarją przeznaczonym, znajduje się drzew rożnych 8 i krzaków bzu, oraz innych sztuk 10, nadto są: stoły, ławki i krzesła.

11. Zabudowanko małe z drzewa deskami kryte.
12. Oficyna z drzewa parterowa, gontam kryta o jednym kominie.
13. Dwie komórki z drzewa.
14. Kloaka z desek, częścią deskami a częścią gontami kryta.
15. Śmietnik z drzewa.
16. Oficyna parterowa z drzewa, pod pół dachem gontami krytym.
17. Komórki z drzewa deskami kryte.
18. Komórki z drzewa deskami kryte.
19. Komórki z drzewa deskami kryte.
20. Studnia balami cembrowana, z pompą i korbą drewnianą, tudzież łańcuchem.
21. Parkan z drzewa gontami przykryty, pośrodku którego jest brama wjezdna z furtką.
22. Przy główniejszych zabudowaniach znajdują się trotoary i rynsztoki kamieniem polnym zabrukowane.

W nieruchomości tej jest ośmiu lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Leona Krysińskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 489a zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I-ym złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 462 urzędującemu, na ręce Aleksandra Styczyńskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

2. W. Wojciechowi Brochockiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału II w Warszawie, w Warszawie pod N-rem 790 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 8 (20) Października 1871 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości w Warszawie dnia 11 (23) Października 1871 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale

I ym na ten cel utrzymywanej, wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnem posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Warszawie, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod N-rem 549 o godzinie 10-ej z rana, w Wydziale I-ym, dnia 6 (18) Stycznia 1872 r.

Sprzedażą kierować będzie Leon Krysiński, Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 25 Paźdz. (6 Listop.) 1871 r.
R. Linowski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.
Warszawa d. 25 Paźdz. (6 Listop.) 1871 r.
R. Linowski.

N. D. 7103. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Syndla Blankszteju obywatela, w Warszawie pod Nr. 1089 lit. D. zamieszkałego, jako nabywcy praw Wolfa Blanksztejn, zamieszkanie prawne do tego intesesu i całego postępowania subhastacyjnego u Stanisława Rotwanda Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 1777 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu dwóch sum rs. 4,500 i rs. 3,094 kop. 75 czyli razem rs. 7,594 kop. 75, z procentem prawnym od sumy rs. 7,044 kop. 75 od 1 Listopada n. s. 1868 r., a od rs. 550 od d. 20 Maja (1 Czerwca) 1870 r. liczącym się i kosztów od Konstantego Hrabiego Grabowskiego właściciela dóbr Wyczułki w okręgu Warszawskim położonych, w dobrach Turnie, gubernji Grodzieńskiej zamieszkałego a zamieszkanie prawne u Józefa Stabrowskiego Patrona w Warszawie pod Nr. 599 lit. A i B. w Warszawie zamieszkałego, obrane mającego, protokółem Antoniego Tymeckiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w d. 24 Września (6 Października) 1871 r. sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały,

DOBRA ZIEMSKIE

Wyczółki, w parafji Służew, gminie Falenty, w powiecie i gubernji Warszawskiej, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie położone, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Konstantego, Hrabiego Grabowskiego należące i w jego posiadaniu i użytkowaniu zostające, przybliżonej rozległości gruntu około mórg 300 o prętowych 141, prętów 278 mieć mogące, a wszczególności gruntu ornego mórg 117 pr. 276, łąk polnych mórg 2, pr. 160, resztę zajmują ogrody, zabudowania i wody.

Na gruncie zajętych dóbr są następujące

Zabudowania:

1. Dwór na podmurowaniu z cegły palonej na wapno, na piwnicy, z drzewa w słupy zbudowany; wapnem tynkowany, parterowy z mieszkaniem poddasznem, gontem kryty, o 2 kominach murowanych.
2. Kaplica murowana, blachą cynkową pokrytą z piwnicą grobową.
3. Dom parterowy z drzewa, tynkowany, pod gontem o jednym kominie, na kuchnię przeznaczony.
4. Brama dwuskrzydłowa wjazdowa z łat na słupach wsparta.

Ogród obszerny spacerowy a także i fruktowo-warzywny w którym drzew owocowych około sztuk 400 oprócz dzikich.

5. Altana w słupy z łat ażurowo postawiona.
6. Dom folwarczny na podmurowaniu z drzewa zbudowany, deskami szalowany, na piwicach, gontem kryty o 1 kominie.
7. Chlewik przy szczycie powyższego domu z drzewa w słupy postawiony, deskami kryty.
8. Stodoła z drzewa w słupy murowane zbudowana słomą kryta, o dwóch klepiskach.
9. Holendernia z drzewa w słupy murowana postawiona, gontem kryta.
10. Parkan z drzewa w słupy postawiony.
11. Stajnia i wozownia z drzewa w słupy murowane zbudowane, gontem kryte.
12. Kuźnia murowana z cegły palonej na wapno, deskami kryta, o jednym kominie murowanym.
13. Parkan z drzewa w słupy zbudowany.
14. Studnia balami cembrowana pod dachem goncianym, z kołem i kubłem.
15. Dom drewniany, w węgieł postawiony, gontem kryty, o 1 kominie murowanym.

Inwentarzy żadnych niema.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Stanisława Rotwanda Adwokata w Warszawie pod Nr. 1777 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego w Wydziale I złożony, przejrzany być może.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. W. Emerykowi Kozerskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu na ręce własne.
2. Pawłowi Zaleskiemu Wójtowi gminy Falenty, we wsi Jankach, urzędującemu na ręce własne.

Obudwom dnia 9 (21) Października 1871 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr w Warszawie, dnia 12 (24) Października 1871 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 549 przy ulicy Długiej posiedzenia swe odbywającego o godzinie 10 z rana w Wydziale I. dnia 9 (21) Grudnia 1871 r.

Sprzedażą kierować będzie Stanisław Rotwand Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 25 Paździer. (6 Listop.) 1871 r.
Roman Linowski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.
Warszawa d. 25 Paździer. (6 Listop.) 1871 r.
Roman Linowski.

N. D. 7112. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Karola i Magdaleny z Gintherów małżonków Müller dawniej w mieście Radyminie, Okręgu Radymińskim, Gubernji Warszawskiej, zaś obecnie w Warszawie pod Nr. 1184 zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Henryka Hoffmana, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 1771*a* zamieszkałego: obrane mających, w poszukiwaniu trzech sum: rs. 650, rs. 50 i rs. 600 czyli ogółem rs. 1,300 z procentem prawnym od 1 Października n. s. 1867 r. i kosztów od Gustawa Thiem zamieszkałego w kolonji Nr. 3 w nomenklaturze Józefin dobrach Długa Kościelna, Powiecie Nowomińskim i Teodora Thiem mniemanego właściciela subhastowanej kolonji, mieszkać mającego, w mieście Wrocławiu Państwie Pruskiem, obudwóch braci Thiem, zamieszkanie prawne w Warszawie pod Nr. 1614 obrane mających, pierwszego rzeczywistego drugiego mniemanego właściciela kolonji Nr. 3 w nomenklaturze Józefin dobrach Długa Kościelna, w Powiecie Nowomińskim położonej, protokułem Aleksandra Gawryłow, Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w d. 12 (24) Lipca 1871 roku spisanym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została

K O L O N J A

w nomenklaturze Józefin, dobrach Długa Kościelna, gminie Wiązowna, w Powiecie Nowo-Mińskim, Gubernji Warszawskiej, pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Radyminie położona, Nr. 3 w tabeli likwidacyjnej, zaś dawniej Nr. 8 i 9 oznaczona, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, prawem własności do egzekwowanych dłużników Gustawa i Teodora braci Thiem należąca, zaś w posiadaniu samego Gustawa Thiem zostająca, przybliżonej rozległości gruntu około morgów 60 w jednym kawale mieć mogąca, na którym stoją następujące zabudowania:

1. Dom mieszkalny drewniany z bali w węgieł postawiony, gontami kryty, o jednym kominie murowanym.
2. Budynek z bali w węgieł, trzciną kryty, w którym mieści się stajnia, chlewy i obora.
3. Kloaka drewniana, w pół dach, deskami kryty.
4. Szopa w słupy drewniana, w połowie gontami a w połowie słomą kryta.
5. Stodoła drewniana w węgieł trzciną kryta o jednem klepisku.
6. Studnia cembrowana z żurawiem i kubłem.
7. Gołębnik na słupie.
8. Ogród warzywny, w którym znajduje się drzew owocowych około sztuk 40.

Kolonja ta ma prawo pasać 20 sztuk bydła na przestrzeni 20 morgów pastwiska dworskiego.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej kolonji, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Henryka Hofman Patrona, w Warszawie pod Nr-em 1771*a* zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego w Wydziale I, złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. W. Bolesławowi Miaskowskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Mińsku, tamże urzędującemu, na ręce własne.
2. Franciszkowi Łysik, Wójtowi gminy Wiązowna, do której to gminy Kolonja Nr. 3 w nomenklaturze Józefin należy, we wsi Wiązowna Powiecie Nowo-Mińskim urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 19 (31) Lipca 1871 r.

3. W. Ludwikowi Przezdzieckiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Radyminie, na ręce własne, d. 21 Lipca (2 Sierpnia) 1871 r.
4. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod N-rem 462/3 urzędującemu, na ręce Aleksandra Styczyńskiego, urzędnika tegoż Magistratu.
5. W. Emerykowi Kozerskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III. w Warszawie, pod Nr. 405 urzędującemu, na ręce własne.

Dwom ostatnim dnia 24 Lipca (5 Sierpnia) 1871 r.

Wniesiono do księgi wieczystej dóbr ziemskich Długa Kościelna, w Warszawie dnia 26 Lipca (7 Sierpnia) 1871 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej, wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie, w miejscu zwykłych posiedzeń pod Nr. 549, przy ulicy Długiej w Warszawie o godzinie 10 z rana, w Wydziale I, d. 1 (13) Października 1871 r.

Sprzedażą kierować będzie Henryk Hofman, Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, dnia 4 (16) Sierpnia 1871 r.
w z. Łącki.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.
Warszawa dnia 4 (16) Sierpnia 1871 roku.
w z. Łącki.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży powyższej nieruchomości czyli kolonji w dniach 1 (13) Października 1871 r. 15 (27) t. m. i r. oraz 29 Października (10 Listopada) t. r. Trybunał Cywilny w Warszawie, wyrokiem daty ostatniej, termin do przygotowawczego przysądzenia, takowej na dzień 19 Listopada (1 Grudnia) 1871 r. godzinę 10-tą z rana wyznaczył, w którym licytacja rozpocznie się od sumy rs. 500, jaką popierający sprzedaż podają.

w Warszawie d. 1 (13) Listopada 1871 r.
R. Linowski.

N. D. 7106. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Stanisława Kropiwnickiego obywatela, w Warszawie pod Nr. 1066 lit. c. zamieszkałego; praw nabywcy Henryka Glücksohna, oraz Aleksandry z Buchmajerów Franciszka Sokołowskiego, Jenerał-Majora wojsk Cesarsko-Rosyjskich żony, w asystencji męża czyniącej, czyli obojga małż. Sokołowskich w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego Obrońcy przy Rządzącym Senacie w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu sumy rs. 2,000 z procentem 5% od dnia 7 (19) Lutego 1869 r., liczącym się i rs. 10,000 z procentem od dnia 27 Lutego 1870 r. liczącym się i kosztów od Józefa Nowakowskiego obywatela, w dobrach Ropocice, powiecie Włoszczowskim i Walentego Przyjemskiego Obrońcy Sądowego w Warszawie pod Nr. 519 zamieszkałych, jako Syndyków tymczasowych masy upadłości Jana Gawińskiego właściciela nieruchomości Nr. 203½ lit. b. w mieście Łowiczu położonej, tamże zamieszkałego protokółem Stanisława Skierkowskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w d. 23 Września (5 Października) 1869 r. spisanym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

czyli młyn parowy amerykański, w mieście Łowiczu pod Nr. 203½ lit. b. w gminie tegoż miasta, pod jurisdykcją Sądu Pokoju w mieście Łowiczu, na gruncie emfiteutycznym, z którego opłaca się rcoznie czynszu do Skarbu Królestwa rs. 26 kop. 10 położona, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciązona, przybliżonej rozległości gruntu około łokci kwadratowych 119,869 mieć mogąca, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Jana Gawińskiego należąca, pod upadłością w osobach Józefa Nowakowskiego i Walentego Przyjemskiego tymczasowych Syndyków masy upadłości tegoż Gawińskiego zostająca. Stosownie do kontraktu prywatnego w d. 17 (29) Kwietnia 1869 roku między Syndykami a Joachimem Glicksonem zawartego, eksploatacja z zajętego młyna ułożoną została na korzyść wierzycieli na lat trzy i miesięcy trzy, poczynając od dnia 1 Maja 1869 r. pod warunkami tymże kontraktem objętemi, a administracja pozostawioną została samemu upadłemu dłużnikowi Janowi Gawińskiemu.

Na gruncie tej nieruchomosci, znajdują się następujące zabudowania.

1. Budynek czyli młyn parowy amerykański masiv murowany, o takichże trzech kominach nad dach wyprowadzonych z trzech kondygnacji składający się, jednej o 2½ piętrach smołowcem krytej, drugiej o 1½ piętrze blachą żelazną krytej i 3-ej wieży również blachą żelazną krytej, jedną całość stanowiących.
3. Budynek parterowy murowany smołowcem kryty, mieszczący kotłownię.
3. Przybudowanie z tyłu głównego budynku murowane, blachą kryte, mieszczące kuźnię, a przy wieży wystawka drewniana blachą kryta na kąpiel dla robotników przeznaczona.
4. Przystawka przy kotłowni murowana na skład węgli, blachą kryta, przy tej:
5. Wystawka z pruskiego muru smołowcem kryta.
6. Domek drewniany parterowy deskami szalowany na podmurowaniu z cegły palonej gontami kryty, o dwóch kominach murowanych z wystawką drewnianą.
7. Szopa z drzewa pod gontem.
8. Magazyn drewniany gontem kryty, piętrowy.
9. Przystawka parterowa, smołowcem kryta.
10. Przystawka poprzeczna, smołowcem kryta.
11. Szopa gontem kryta.
12. Kloaka gontem kryta o 4 sedesach.
13. Ogród mieszczący w sobie kilkanaście drzew dzikich i kilka krzewów.
14. Ogród warzywny około 1 morgi gruntu obejmujący.
15, Dziedziniec obszerny niebrukowany.
16. Studnia murowana z pompą żelazną.

Od młyna do kolei Warszawsko-Bydgoskiej ułożone są szyny żelazne z dwoma drejszrejbami do zajmowanej posesji należące.

17. Budynek drewniany parterowy ze stajen przerobiony gontami kryty, o pięciu kominach murowanych z wypustką drewnianą, gontem krytą.
18. Chlewki z drzewa gontem kryte.
19. Kloaka z drzewa gontem kryta, o 2-ch sedesach.
20. Studnia w podwórzu drzewem cembrowana, z galeryjką i żórawiem.
21. Wązkie podwórko niebrukowane.
22. Gruntu ornego klasy I, żytniej mórg 4.

Cała posesja oprócz gruntu ogrodzona jest sztachetami drewnianemi wynoszącemi około łokci 190 i parkanem z desek około łokci 900 wraz z bramami i furtkami. Oprócz tego inny parkan drewniany wynosi około łokci 450.

W nieruchomości tej żadni lokatoro wie któryby opłacali komorne nie znajdują się.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Teodora Łąckiego Obrońcy przy Senacie w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. W. Juljanowi Wojno, Pisarzowi Sądu Pokoju w Łowiczu, w temże mieście urzędującemu na ręce własne.
2. W. Józefowi Herman, Prezydentowi m. Łowicza, w temże mieście urzędującemu na ręce Tomasza Wieczorkowskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

Obudwom d. 30 Maja (11 Czerwca) 1870 r.

Wniesiono do księgi hypotecznej okręgowej Okręgu Łowickiego w Łowiczu, dnia 30 Maja (11 Czerwca) 1870 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 549 zwykłe posiedzenia swe odbywającego, o godzinie 10 zrana, w Wydziale I. dnia 2 (14) Września 1870 r.

Sprzedażą kierować będzie Teodor Łącki, Obrońca prey Senacie którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 12 (24) Czerwca 1870 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy, w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.
Warszawa d. 12 (24) Czerwca 1870 r.
Radca Dworu, Zgórski

Po odbyciu w d. 2 (14), 16 (28) Września i 30 Września (12 Października) 1870 roku, trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości czyli młyna parowego amerykańskiego w mieście Łowicza pod Nr. 203½ b. położonej, Trybunał tutejszy wyrokiem daty 30 Września (12 Października) 1870 roku zapadłym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzecia rzeczonej nieruchomości na dzień 19 (31) Października 1870 r godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiadzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I-ym pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rsr. 10,000, jako szacunku przez popierających sprzedaż podanego.

Warszawa d. 3 (15) Października 1870 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym nieruchomość czyli młyn parowy w Łowiczu Nr. 203½ B. przysądzony został przygotowawczo Teodorowi Łąckiemu, Obrońcy przy Senacie za sumę rsr. 10,000 i Trybunał wyrokiem tejże daty wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 19 (31) Stycznia 1871 roku godzinę 10 rano, lecz gdy takowy z powodu zaszłych sporów nie przyszedł do skutku, Trybunał wyrokiem ilacyjnym daty 22 Marca (3 Kwietnia) 1871 r. zapadłym wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości czyli młyna parowego amerykańskiego w Łowiczu pod Nr. 203½B. na dzień 21 Maja (2 Czerwca) 1871 r. godzinę 10 rano, lecz w terminie tym od sumy rub. sr. 59,226 kop. 16⅓, jako ⅔ części szacunku w taksie sądowej wynalezionego, nikt z chęcią licytacji nie zgłosił się, zatem Trybunał wyrokiem daty 31 Maja (12 Czerwca) 1871 r. zapadłym, szacunek nieruchomości Nr. 203½ lit. b. w Łowiczu przez biegłych sporządzony na rs. 88,839 kop. 24½ o ¼ część to jest do sumy rs. 66,629 kop. 44 zniżył i postanowił odbycie licytacji od ⅔ części tak zniżonego szacunku to jest od kwoty rs. 44,419 kop 63, a zarazem termin do ostatecznego przysądzenia tejże nieruchomości na dzień 5 (17) Lipca 1871 r. godzinę 10-tą rano oznaczył, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 44,419 kop. 63 jako szacunku zniżonego.

Warszawa d. 31 Maja (12 Czerwca) 1871 r.
Pisarz Trybunału, R. Linowski.

Gdy termin powyższy dla braku licytantów spełzł Trybunał wyrokiem daty 6 (18) Sierpnia 1871 r. szacunek tej nieruchomości do rs. 49,972 kop. 8 obniżył i postanowił, że licytacja rozpocznie się od sumy rs. 33,314 kop. 72, termin do ostatecznej sprzedaży na dzień 6 (18) Września 1871 r. wyznaczył, gdy jednak termin z powodu zaszłych sporów, które dopiero wyrokiem Rządzącego Senatu IX Departamentu w dniu 19 (31) Października i 22 Października (3 Listopada) 1871 r. zapadłym, ostatecznie rozsądzone zostały nie przyszedł do skutku, przeto Trybunał wyrokiem ilacyjnym w dniu 26 Października (7 Listopada) r. b. zapadłym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia tej nieruchomości na dzień 24 Listopada (6 Grudnia) r. b. godzinę 10 z rana wyznaczył, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 w Wydziale I. Licytacja zacznie się od sumy rs. 33,314 kop. 72. Vadium do licytacji na rs. 5,000 oznaczone.

Warszawa d. 26 Paźdz. (7 Listop.) 1871 r.
Pisarz Trybunału, R. Linowski.

N. D. 7105. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni iż na żądanie Aleksandry z Buchmajerów Franciszka Szkołowskiego Jenerała-Majora Wojsk Cesarsko-Rosyjskich małżonki, w asystencji męża działającej, czyli obojga małżonków Sakołowskich w Warszawie pod Nr. 1175 zamieszkałych a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, obrane mających w poszukiwaniu rs. 10,000 z procentem 5% od d. 26 Lutego n. s. 1870 r. liczącym się i kosztów od Józefa Nowakowskiego obywatela w dobrach Ropocice Powiecie Włoszczowskim zamieszkałego a zamieszkanie prawne u Walentego Przyjemskiego Obrońcy Sądowego w Warszawie pod Nr. 519 zamieszkałego obrane mającego tudzież tegoż Walentego Przyjemskiego Obrońcy Sądowego w Warszawie pod Nr. 519 zamieszkałego, jako syndyków tymczasowych masy upadłości Jana Gawińskiego właściciela Nieruchomości Nr. 203½A w Łowiczu położonej, jako dłużnika, protokółem Marcelego Chraszczewskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w d. 25 Listopada (7 Grudnia) i 27 Listopada (9 Grudnia) 1870 r. sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ

w Mieście Łowiczu pod Nr. 203½A. przy ulicy Koński targ w gminie Magistratu miasta Łowicza, w powiecie Łowickim, pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Łowiczu na gruncie emfiteutycznym, z którego łącznie z Nieruchomości Nr. 203½B. i 203½ C. opłaca się rocznie czynszu do skarbu królestwa rsr. 26 kop. 10 prawem własności do egzekwowanego dłużnka położon, Jana Gawińskiego należąca, zaś pod masą upadłości tegoż której Syndykami tymczasowemi są Józef Nowakowski i Walenty Przyjemski zostająca, przybliżonej rozległości gruntu około łokci kwadratowych 158,974 mieć mogąca z których ogród owocowy zajmuje około morgów 2, warzywny 2 łączka 4. W ogrodzie warzywnym jest podwórze, na którym stoją zabudowania. W ogroozie owocowym znajduje się drzew owocowych około sztuk 300 dzikich 80 i krzewy.

Na gruncie tej nieruchomości stoją następujące

Zabudowania:

1. Pałacyk z wierzą tyłem od ulicy Końskitarg, a frontem do łąki obrócony z cegły palonej i rudy żelaznej zbudowany, blachą żelazną malowaną kryty o trzech kominach murowanych. Przed drzwiami werenda z drzewa.
2. Wieża tak samo, jak pałacyk zbudowana, wewnątrz z nim komunikująca się z dachem okrągłym spiczastym, blachą pomalowaną pokrytym, na wierzchu anioł z blachy rąbiącym na wiatr.
3. Oranżerja mała z cegły palonej murowana, blachą kryta.
4. Budynek murowany, z cegły palonej o piwnicy, gontami kryty, z jednym kominem murowanym.
5. Sztachety odgradzające ogród owocowy od podwuża gumiennego, długie łokci 120, wysokie 4.
6. Stodoła w ogrodzie w słupy z desek, postawiona, gontami kryta.
7. Maglarnia w podwórzu z drzewa w słupy zbudowana wewnątz gliną oblepiana gontami kryta.
8. Kurniki z drzewa w słupy pastawione gontami kryte, na wierzchu gołębnik z drzewa pruzny.
9, Parkan częścią z ryn, a częścią ze sztachet.
10. Budynek z drzewa w węgieł zbudowany, gontami kryty o 2-ch kominach murowanych.
11. Budynek z drzewa w węgieł postawiony, gontami kryty.
12. Kawałek muru ogrodzonego sztachetami gdzie są inspekta obecnie próżne.
13. Studnia drzewem cembrowana, daszkiem gonciannym kryta z pompą szylerhausem nakrytą z korbą i rączką drewnianą.
14. Wozownia z drzewa w słupy zbudowana, deskami obita gontami kryta.
15. Budynek wewnątrz z cegły palonej murowany, gontem kryty o jednym kominie murowanym, zewnątrz otoczony rodzajem drugiego budynku gontami również krytego.
16. Wozownia w słupy zbudowana, deskami obita, gontami kryta.

W nieruchomości tej lokatorów żadnych nie znajduje się.

Inwentarz zapisany jest w spisie inwentarza przez Syndyków zrobionym.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Teodora Łąckiego Obrońcy przy Senacie zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego w wydziale pierwszym złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Józefowi Herman, Prezydentowi miasta Łowicza, tamże urzędującemu, na ręce własne.
2. Aleksandrowi Maliszewskiemu zastępcy Pisarza w Łowiczu, także urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 27 Listopada (9 Grudnia) 1870 r.

Wniesiono do akt hypotecznych powyż zajętej nieruchomości w Łowiczu, dnia 28 Listopada (10 Grudnia) 1870 roku, zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego na ten cel utrzymywanej w Wydziale I. wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej, pod Nr. 549, o godzinie 10-ej z rana w Wydziale I-ym, dnia 1 (13) Lutego 1871 roku.

Sprzedażą kierować będzie Teodor Łącki Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 7 (19) Grudnia 1870 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.
Warszawa d. 7 (19) Grudnia 1870 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w d. 1 (13) i 15 (27) Lutego i 1 (13) Marca 1871 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży tej nieruchomości, a następnie w d. 15 (27) Marca t. r. terminu przygotowawczego przysądzenia w którym nieruchomość rzeczona przysądzoną została przygotowawczo Teodorowi Łąckiemu Obrońcy przy Senacie za rs. 3,000 Trybunał wyrokiem tejże daty wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia tej nieruchomości na d. 19 (31) Maja 1871 r. godzinę 10 z rana który z powodu braku konkurentów do licytacji od sumy rs. 11,386 kop. 70 jako ⅔ części taksy spełzł bezskutecznie Trybunał wyrokiem daty 25 Maja (7 Czerwca) wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia tej nieruchomości na d. 14 (26) Lipca t. r. lecz gdy nikt do licytacji niestawił się, przeto Trybunał wyrokiem daty 6 (28) Sierpnia t. r. do sumy rs. 12,810 kop. 10 obniżył od ⅔ części tej sumy to jest rs. 8,540 kop. 3 licytację od być postanowił i termin ostatecznego przysądzenia na d. 9 (21) Września t. r. wyznaczył, lecz termin ten z powodu sporów nie mógł się odbyć, dopiero gdy Rządzący Senat 9 Departamentu wyrokiem daty 19 (31) Października i 22 Października (3 Listopada) 1871 r. spory te ostatecznie rozsądził, przeto Trybunał wyrokiem illacyjnym daty 26 Października (7 Listopada) 1871 r. nowy termin do ostatecznego przysądzenia tej nieruchomości na d. 7 (19) Grudnia t. r. g. 10 z rana wyznaczył, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 w Wydziale I.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 8,540 kop. 3 jako szacunku obniżonego. Vadium rs. 1,500 oznaczona.

Warszawa d. 26 Paździer. (7 Listop.) 1871 r.
Pisarz Trybunału, R. Linowski.

N. D. 7136 W dniu 4 (16) Listopada 1871 r. o godz. 10 z rana na targu za Żelazną bramą, a o godzinie 12 w południe na targu Stary Grzybów w d. 5 (17) b. m. i r. o godzinie 1-ej po południu na targu Nowym przy ulicy Hożej, zaś w d. 8 (20) t. m. i roku o godzinie 11-ej z raną na targu za Żelazną bramą w Warszawie, prawnie zajęte ruchomości i w moc postanowienia Sądu, a mianowicie: meble machoniowe, jesionowe, brzostowe i olszowe, fortepjan, lustra, garderoba różna, towary łokciowe, książki hebrajskie, lichtarze platerowane i mosiężne, pierścionki, zegarek złote, łyżki, widelce i noże srebrne, samowary, rądle, i t. p. przez publiczną licytację sprzedanemi będą.

J. *Orłowski*, Komornik.

N. D. 7114. Prawnie zajęte w drodze egzekucji sądowej ruchomości jako to: garderoba męzka w dniu 5 (17) Listopada 1871 r. o godzinie 10-ej z rana, na placu targowym Sewerynów zwanym; zaś również garderoba męzka i bielizna w dniu 11 (23) Listopada 1871 r. o godzinie 10-ej z rana, na placu targowym Stare-miasto zwanym, przed podpisanym Komornikiem sprzedane zostaną przez głośną in plus licytację.

M. *Rzewnicki*, Komornik.

N. D 7117. W dniu 5 (17) Listopada r. b o godzinie 10-ej z rana, łóżko i szlaban jesionowe, oraz kuczka drewniana, z dachem blaszanym ruchomym, na gruncie nieruchomości Nr. 1798 w Warszawie, stosownio do upoważnienia Trybunału Cywilnego tutejszego, z dnia 16 (28) Października r. b. Nr. 11,647, oraz w tymże dniu o godzinie 12-ej w południe, na targu Stary-grzybów zwanym w Warszawie, fortepian machoniowy, meble jesionowe, zegarek srebrny, sprzęty kuchenne, garderoba, bielizna i t. p., przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Walenty *Listopad*, Komornik.

ZAPOZWY EDYKTALNE I ŚLEDCZE.
ВЫЗОВЫ КЪ СУДУ

N. D. 6916. *Судъ Исправительной Полиціи I Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Вызываетъ симъ Юзефу Левицкую, 18 лѣтъ, католическаго вѣроисповѣданія, служанку, изъ № 208 въ Варшавѣ, выбывшую безъ вѣсти, чтобы въ теченіи 30 дней, явилась въ здѣшній Судъ или увѣдомила гдѣ въ настоящее время проживаетъ, въ противномъ же случаѣ поступлено съ нею будетъ по закону.

г. Варшава, 14 (26) Октября 1871 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Коллежскій Асесоръ, Жижневскій.

Zapozywa niniejszem Józefę Lewicką, lat 18, katoliczkę, służącą ostatnio w Warszawie pod Nr. 208, mieszkającą, obecnie z pobytu nie wiadomą, aby się w ciągu dni 30, stawiła w Sądzie tutejszym lub o miejscu zamieszkania doniosła, a to pod skutkami prawa.

Warszawa d. 14 (26) Października 1871 r.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegjalny, Żyżniewski.

N. D. 6940. *Судъ Простой Полиціи въ Влодавѣ.*

1871 г. Октября 7 (19) дня на тракту отъ города Влодавы не доходя дер. вси Замолодыче въ лѣсу на гребли около моста найдено тѣло мертваго, неизвѣстнаго по фамиліи и происхожденіи человѣка имѣющаго лѣтъ около 70, одѣтое въ старую солдатскую шинель при которой была одна пуговица съ буквою П. суконную синюю жилетку, черные старые шаравари, старую пелюстную фурашку, и старые сапоги. При мертвымъ найдено 15 копѣекъ, ножикъ цыганокъ и табакерку изъ куровой березины, Влодавскій Судъ Простой Полиціи проситъ всѣхъ лицъ имѣющихъ свѣдѣнія способствующія къ открытію имени и прозванія человѣка вышесказаннаго, сообщить таковыя оному Суду, кромѣ того приглашаетъ семейство мертваго явится въ теченіи 30 дней во Влодавскій Судъ, для полученія депозыта ибо въ противномъ случае таковый будетъ присужденъ въ пользу Казны.

Г. Влодава 19 (31) Окрября 1871 г.
Подсудокъ, Бранникъ.

W dniu 7 (19) Października r. b. na trakcie Włodawskim niedojeżdżając wsi Zamołodycz koło mostu w lesie na grobli znaleziono zwłoki człowieka około lat 70, mieć mogącego, niewiadomego z imienia nazwiska i pochodzenia, ubrane w stary szynel kroju żołnierskiego przy której w tyle na spinaniu był guzik brązowy z literą P. kamizelkę sukienną granatową, spodnie stare parciane czarne, czapkę pluszowe, buty stare podartę, nadto w kieszeni spodni znaleziono kop 15. nóż cyganek, i tabakierkę korankie. podając otem do wiadomości, wzywa każdego ktoby wiedział o imieniu nazwisku i pochodzeniu powyższego człowieka, aby uwiadomił Sąd tutejszy, a familje zmarłego aby w ciągu dni 30 od daty obwieszczenia zgłosiła się do Sądu tutejszego, po odbior depozytu, gdyż inaczej takowy na Skarb zasądzonym zostanie.

Włodawa d. 19 (31) Października 1871 r.
Podsędek Brannik.

N. D 6917. *Судъ Исправительной Полиціи II Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Вызываетъ Эмилія Фигашевскаго, отставнаго рядоваго, 35 лѣтъ отъ роду, въ послѣднее время въ дер. Александровѣ, гминѣ Віонзовна проживавшаго, въ настоящее время по мѣсто пребыванія неизвѣстнаго, чтобы по собственному дѣлу въ здѣшнемъ Судѣ въ теченіи 30 дней, считая со дня настоящей публикаціи явился, ибо въ противномъ случаѣ поступлено съ нимъ будетъ по закону.

Г. Варшава, 21 Окт (2 Ноября) 1871 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Надворный Совѣтникъ, Мочидловскій.

Wzywa Emila Figaszewskiego, dymisjonowanego żołnierza, lat 35 liczącego, ostatnio we wsi Aleksandrowie, gminie Wiązowna zamieszkałego, obecnie z pobytu niewiadomego, aby w interesie własnym w Sądzie tutejszym, najdalej w ciągu dni 30 od daty niniejszej publikacji stawił się, gdyż w przeciwnym razie podług prawa postąpionem będzie.

Warszawa d. 21 Paździer. (2 Listop.) 1871 r.
Sędzia Prezydujący
Radca Dworu, Moczydłowski.

N. D. 6876. *Судъ Исправительной Полиціи въ Кѣльцахъ.*

Приглашаетъ Войтеха Баргеля постояннаго жителя дер. Кржешовъ въ Австрійской Имперіи, въ настоящее же время живущаго въ Царствѣ Польскомъ, чтобъ въ продолженіи 30 дней, явился въ здѣшній Судъ для показанія по собственному дѣлу, ибо въ противномъ случаѣ Судъ поступитъ съ нимъ по закону.

Г. Кѣльцы, 7 (19) Октября 1871 г.
За Предсѣдательствующаго Судью,
Лемпицкій.

Wzywa Wojciecha Bargiela stałego mieszkańca wsi Krzeszowa w Galicji Austryjackiej czasowo zaś w Królestwie Polskiem zamieszkałego, aby w ciągu dni 30 przybył do Sądu tutejszego dla złożenia tłomaczenia w sprawie własnej, gdyż wrazie przeciwnym podług prawa postąpione z nim będzie

Kielce d. 7 (19) Października 1871 r.
za Sędziego Prezydującego, Łempicki.

N. D. 6837. Петроковскій Судъ Исправительной Полиціи.

11 (23) Октября с. г. отъ подозрительнаго лица отобрана лошадь масти темно каштановатой съ тѣлегою на железныхъ осяхъ, которые находятся подъ надзоромъ солтыса, гмины Голеше, Петроковскаго уѣзда Антона Тыховскаго.

Потому вызываетъ владѣльца этихъ предметовъ, дабы съ доказательствами собственности въ теченіи 30 дней явился въ Судъ, ибо въ противномъ случаѣ поступлено будетъ по закону.

Петроковъ, 15 (27) Октября 1871 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Валевскій.

W dniu 11 (23) Października r. b. od osoby podejrzanej odebrany został koń maści brudnokasztanowatej na obydwa oczy ślepy i bryczka z wasągiem na żelaznych osiach, jakie znajdują się pod dozorem Antoniego Tychowskiego sołtysa gminy Golesze, Powiatu tutejszego.

Wzywa przeto właściciela powyższych przedmiotów, aby z dowodami własności najdalej w ciągu dni 30-stu zgłosił się do Sądu, w przeciwnym bowiem razie, według prawa postąpionem będzie.

Piotrków d. 15 (27) Października 1871 r.
Sędzia Prezydujący, Walewski.

N. D. 6839. *Судъ Исправительной Полиціи въ Хенцинахъ.*

Объявляетъ къ всеобщему свѣдѣнію, что Соломонъ Розенцвайгъ фельдшеръ, житель гор. Мѣхова, окончательнымъ приговоромъ Кѣлецкаго Уголовнаго Суда состоявшимся 30 Апрѣля (12 Мая) 1871 г., за неправильное врачеваніе приговоренъ 3-хъ недѣльному аресту и подверженъ полицейскому надзору въ продолженіи двухъ лѣтъ.

г. Хенцины, 12 (24) Октября 1871 г.
Предсѣдательствующій, Судья,
Мержеевскій.

Podaje do wiadomości powszechnej, że Salomon Rozenzweig felczer, mieszkaniec miasta Miechowa wyrokiem ostatecznym Sądu Kryminalnego w Kielcach, z dnia 30 Kwietnia (12 Maja) 1871 r. skazany za niedozwolone i błędne leczenie na karę aresztu przez tygodni trzy i oddanie pod dozór policyjny przez lat dwa.

Chęciny, dnia 12 (24) Października 1871 r.
Sędzia Prezydujący Mierzejewski.

N. D. 6920. Судъ Простой Полиціи въ Закрочимѣ.

Объявляя во всеобщее свѣдѣніе, что въ депозитѣ сего Суда, состоятъ пара лошадей отобранныхъ у подозрительныхъ лицъ а именно: сѣрая лошадь 6 лѣтъ, средняго роста и русая лошадь 7 лѣтъ, средняго роста; вызываетъ заитересованныя лица, въ теченіи 30 дней, со дня сего объявленія прибыть въ сей Судъ, за ихъ полученіемъ съ доказательствами, ибо въ противномъ случаѣ будетъ поступлено по закону.

г. Закрочимъ, 18 (30) Октября 1871 г.
Подсудокъ, Тымовскій.

Podając do powszechnej wiadomości, iż w depozycie Sądu tutejszego, znajduje się para koni, zakwestjonowanych u osób podejrzanych, a mianowicie: koń wałach maści siwej, lat 6, i koń wałach maści kasztanowatej, lat 7, wzrostu średniego, robocze; wzywa właściciela takowych, lub interesowane, iżby się w ciągu dni 30, w Sądzie tutejszym, z dowodami własność usprawiedliwiającemi, stawili, gdyż w przeciwnym razie podług prawa postąpionym będzie.

Zakroczym d. 18 (30) Października 1871 r.
Podsędek, Tymowski.

N. D. 6941. *Олькушскій Судъ Простой Полиціи.*

Вызываетъ симъ Нухима Давидсона жителя гор. Сейны и Владиміра Мазаракаго, жителя гор. Варшавы, нынѣ неизвѣстныхъ съ мѣста пребыванія, дабы въ продолженіи 30 дней со дня сего объявленія въ собственномъ дѣлѣ, явились въ здѣшній Судъ, или ближайшій, ибо въ противномъ случаѣ будетъ съ ними поступлено по закону.

Г. Олькушъ, 14 (26) Октября 1871 г.
Подсудокъ, Гурскій.

Zapozywa Nuchyma Dawidsona mieszkańca miasta Seju i Włodzimierza Mazarakiego mieszkańca m. Warszawy niewiadomych z teraźniejszego pobytu, aby w ciągu dni 30 od dnia dzisiejszego w własnej sprawie stawili się w tutejszym lub najbliższym Sądzie, albowiem po upływie terminu podług prawa postąpionem będzie.

Olkusz d. 14 (26) Października 1871 r.
Podsędek, Górski.

N. D. 6877. *Кѣлецкій Судъ Исправительной Полиціи.*

Приглашаетъ Францa Мартинова, сына Игнасевича, въ послѣднее время исполняющаго дожность писаря въ гминѣ Грабки въ Стопницкомъ уѣздѣ, чтобы въ продолженіи 60 дней, явился въ здѣшній Судъ для показанія по собственному дѣлу, въ противномъ случаѣ Судъ поступитъ съ нимъ по закону.

Г. Кѣльцы, 1 (19) Октября 1871 года.
За Предсѣдательствующаго Судью,
Лемпицкій.

Wzywa Franciszka Ignasiewicza, syna Marcina, ostatecznie we wsi i gminie Grabkach, powiecie Stopnickim zamieszkałego, aby w ciągu dni 60, licząc od daty niniejszego ogłoszenia przybył do Sądu tutejszego, dla złożenia tłomaczenia w sprawie własnej, gdyż w przeciwnym razie podług prawa postąpionem będzie.

Kielce d. 7 (19) Października 1871 r.
za Sędziego Prezydującego. Łempicki.

N. D. 7025. *Судъ Исправительной Полиціи въ Пултускѣ.*

Вызываетъ симъ Маріянну Конопчинскую, жительку дер. Лясковца гмины Ржекунь, Остроленкаго уѣзда, отлучившуюся въ неизвѣстное мѣсто, дабы въ теченіе 30 дней явилась въ здѣшній Судъ по собственному дѣлу, въ противномъ случаѣ поступлено будетъ съ нею по законамъ.

г. Пултускъ, 23 Сент. (4 Ноября) 1871 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Шклярскій.

N. D. 7028. *Судъ Исправительной Полиціи въ Пултускѣ.*

Вызываетъ симъ Берка Зельманъ, проживающаго въ гор. Насельскѣ, Пултускаго уѣзда, нынѣ по мѣсту жительства неизвѣстнаго, дабы въ теченіе 30 дней явился въ здѣшній Судъ, въ противномъ случаѣ поступлено съ нимъ будетъ по существующимъ законамъ.

г. Пултускъ, 19 (31) Октября 1871 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Шклярскій.